

**จุดประกายภาษาอังกฤษ : คู่มือการจัดการ
ศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้าน
ภาษาอังกฤษ**

**สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี**

คำนำ

การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพนับว่าเป็นหัวใจสำคัญ ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นไปได้ต่อเมื่อระบบการศึกษาตระหนักถึงความแตกต่างและสามารถตอบสนองเด็กแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในกรณีผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษที่เหนือกว่าเด็กในวัยเดียวกัน กลุ่มผู้เรียนเหล่านี้มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 10 วรรคสี่ว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น”

สำหรับประเทศไทย องค์ความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และยังไม่มีการดำเนินงานอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเท่าใดนัก ทั้งในเรื่องของการบ่งชี้ และกระบวนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งผลการวิจัยทั่วโลกได้ข้อสรุปว่า **วิธีการที่ดีที่สุดในการค้นหาคือ การใช้กระบวนการเรียนรู้อย่างถูกวิธีพร้อม ๆ ไปด้วยการใช้กระบวนการตรวจสอบและเครื่องมือที่เหมาะสม** นอกจากนี้ยังพบว่า **ความเป็นเลิศไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากความช่วยเหลือที่เหมาะสม ผู้ที่มีความสามารถพิเศษต้องการปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งรวมไปถึงวัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดสถานการณ์ที่ทำท่ายและการกระตุ้นที่เร่งเร้าให้พวกเขาบรรลุตามเป้าหมายสูงสุดของตนเองได้**

ดังนั้น เพื่อให้ความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษเป็นที่แพร่หลาย สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชา และเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงสนับสนุนให้ ผศ. ดร. อุษณีย์ โพธิสุข ร่วมกับคณาจารย์จากหลายสถาบันดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนไพทอคมศึกษาขึ้น ในวิชาต่าง ๆ 7 วิชาคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ดนตรี ทัศนศิลป์ ทักษะความคิดระดับสูง เน้นแนวและจิตวิทยา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ขอขอบคุณคณะผู้วิจัย รวมทั้งผู้
บริหารและคณะครูของโรงเรียนไพฑูริศึกษา ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จนทำให้
การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้
จะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษานของไทยอย่างกว้างขวางต่อไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

โครงการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็น ส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในระบบโรงเรียนประถมศึกษาใน 7 สาขาวิชา คือ

- 1) คณิตศาสตร์
- 2) ทักษะการคิด
- 3) ภาษาไทย
- 4) ภาษาอังกฤษ
- 5) ดนตรี
- 6) ศิลปะ และ
- 7) จิตวิทยาแนะแนว

โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาระบบบริหารและการจัดการการศึกษาของสถานศึกษา ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษาอังกฤษ
- 2) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยและกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยในการค้นหา และพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็กในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ
- 3) เพื่อสร้างและพัฒนา คู่มือ เอกสาร สื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้แก่เด็กที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ
- 4) เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเผยแพร่ให้เกิดการดำเนินงาน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยอย่างกว้างขวาง

ทั้งนี้ได้เลือกทำการวิจัย ณ โรงเรียนไพฑูริยมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นโรงเรียนหนึ่งในสี่โรงเรียนที่ได้เข้าร่วมโครงการของศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กและเยาวชนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538

ผลของการเสาะหา ปรากฏว่า สามารถคัดเด็กได้ 15 คน จาก 527 คนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากนั้นได้จัดหลักสูตรเพื่อพัฒนาเด็กเหล่านี้ เป็นหลักสูตรเสริม สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา ประมาณ 20 สัปดาห์ หลังจากการพัฒนา พบว่า มีเด็กที่มีความสามารถโดดเด่นด้านภาษาอังกฤษ 11 คน ที่มีพัฒนาการทางความคิดไปถึงระดับการวิเคราะห์ ความจริงเด็กเหล่านี้มีความสามารถในการคิดได้ถึงระดับการสังเคราะห์ แต่อุปสรรคทางด้านศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ทำให้ไม่สามารถคิดได้สูงกว่าระดับวิเคราะห์ได้ เนื่องจากพื้นฐานภาษาของเด็กยังน้อยมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษาทางด้านประสิทธิภาพของหลักสูตร พบว่า เด็ก 100% มีนิสัยใฝ่หาความรู้และรักการอ่าน 93.33% ได้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย

ตนเองได้ 53.33% มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม รับผิดชอบ และมีความสามารถในการจัดการเด็ก 53.33 % มีความเป็นกัลยาณมิตร นำสิ่งที่ได้จากโครงการไปสอนเพื่อนที่ไม่ได้เข้าโครงการ และ 46.77% มีความมั่นใจในการใช้อินเทอร์เน็ต

โครงการวิจัยนี้ยังไม่สมบูรณ์เพราะเพิ่งจะเริ่มทำกับโรงเรียนเพียง 1 โรงเรียน การขยายโครงการนี้ไปยังโรงเรียนอื่นจะทำให้เราได้ข้อมูลเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม คณะผู้เขียนขอเรียนให้ทราบว่า หลักสูตรที่นำเสนอตลอดจนสื่อการสอน และคู่มือครูในชุด “สร้างแววภาษาอังกฤษ” และสื่อการสอน ชุด “Are you Good At English?” นี้ เป็นเพียงตัวอย่างหลักสูตรเพื่อให้ท่านเห็นแนวและเข้าใจกระบวนการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา และเราหวังว่าต่อไปในอนาคต ท่านจะสามารถสร้างหลักสูตรที่หลากหลาย โดยทางศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ ได้จัดทำโครงการ “ธนาคารหลักสูตร” ที่จะเผยแพร่ผ่าน Website เพื่อให้ท่านได้แลกเปลี่ยนความรู้และเอกสาร อันจะทำให้การพัฒนาโครงการผู้มีความสามารถพิเศษนี้ สามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยทางศูนย์จะจัดการประกวดหลักสูตรดีเด่นต่อไปในอนาคต ส่วนหน่วยงานที่สร้างหลักสูตรและได้รับการเห็นชอบจากศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษแล้ว ก็จะเข้าเครือข่ายศูนย์การเรียนรู้สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ และให้บริการและพัฒนาบุคลากร โดยได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ จากศูนย์แห่งชาติเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ

รศ.ดร. ลำอาน หิรัญบุรณะ
นางสาวอุณเรือน วิเชียรสิงห์
นายประสูต จันทร์เรือง
นางอมรา ภมรสุต

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
คำชี้แจง	
บทที่ 1	
ทำไมจึงต้องจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ ?	3
เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษอยู่ที่ไหน มีใครบ้าง รู้ได้อย่างไร ใช้เครื่องมืออะไรวัด	4
ความสามารถพิเศษทางภาษาคืออะไร	5
ทฤษฎีปัญหา ของการ์คเนอร์	8
ทฤษฎีสมองซ้ายและสมองขวา	9
ความสามารถพิเศษทางภาษาและอาชีพที่เหมาะสม	18
การเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาและการคัดเลือก	20
แบบสำรวจม้าพยศ	21
แบบสำรวจแววภาษา	23
บทที่ 2	
การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษจัดได้อย่างไร	25
หลักการในการพัฒนา ผู้มีความสามารถพิเศษ	25
โครงสร้างหลักสูตร	25
พัฒนาการทางภาษา เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรม บทบาทของ นักเรียน บทบาทของครูและบรรยากาศและสภาพแวดล้อม	28
บทที่ 3	
หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทยที่ โรงเรียนไผทอุดมศึกษาเป็นอย่างไร	31
วัตถุประสงค์	31
โครงสร้างหลักสูตร	32
เวลาเรียน	32
เงื่อนไขและบริบทของการนำหลักสูตรไปใช้	33
หลักสูตรและแผนการสอน	34
แบบวัดแววนักแปลและล่าม	38

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 1 – Are You Good At English ?	40
การประเมินก่อนการพัฒนา	43
บันทึกของครู	44
บันทึกของนักเรียน	45
แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน	46
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 2–วรรณกรรมโลก -ประตูดูสวนภาษา	47
แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน	49
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 3 –ศิษย์มีครู -The Little Socrates	51
แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน	53
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 4–To the Bookshop : A Living Library	54
แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน	56
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 5 Falling for Good Books	57
แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน	58
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 6 English Through The Internet	59
English –Zone.com	61
แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน	65
แบบวัดพัฒนาการทางความคิดของผู้เรียน	66
แบบประเมินแวว นักแปลและล่าม	67
แบบตัวอย่างข้อมูลส่วนตัวของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Profile)	69
บรรณานุกรม	74



บทที่ 1

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ทำไมจึงต้องจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ

ในเอกสาร “การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด” ของคณะกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้ (หน้า 5) กล่าวถึงการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ว่า

“ผู้เรียนในยุคโลกาภิวัตน์ จะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้มากกว่า 1 ภาษา นอกจากภาษาถิ่นของตน ต้องรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับสากลได้ด้วย”

แต่ในหนังสือ ปั้นสมองให้ชาติ ศาสตราจารย์เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการสถาบันอนาคตเพื่อการพัฒนา กล่าวถึงภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วยความหวังไว้ว่า

“การศึกษาของประเทศไทยสร้างขีดความสามารถด้านทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนเรียงความภาษาไทยได้ดี และส่วนใหญ่จะขาดความสามารถในการสื่อสารข้อความภาษาอังกฤษ และเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ”

สถานการณ์ของการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาในปัจจุบันค่อนข้างจะน่าเป็นห่วง ในการสำรวจ “5 วิชาที่แสนเบื่อ” ในกลุ่มนักเรียนประถม 3,768 คน ทั่วประเทศของคูสตีโพลเมื่อเดือนมกราคม 2543 พบว่า สำหรับนักเรียนหญิง เบื่อภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่หนึ่ง (29.90%) สำหรับนักเรียนชายเบื่อภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 5 (14.63%)

ทบวงมหาวิทยาลัยก็เริ่มกล่าวถึงการรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 สำหรับประเทศ และถ้าฟังวิทยุ โทรทัศน์ จะพบว่าผู้แสดง ดารา ของสื่อมวลชนสองประเภทนี้เริ่มให้ความสนใจกับการสอน

ภาษาอังกฤษ บางช่องจะมีการออกอากาศเป็นภาษาอังกฤษ และในรายการของเคเบิลทีวี ผู้ชมที่มีโทรทัศน์ที่รับได้สองภาษาก็สามารถรับฟังภาษาอังกฤษได้

ในหนังสือ “ปั้นสมองให้ชาติ” ในบทที่กล่าวถึงยุทธศาสตร์ความเป็นสากลควบคู่กับความ เป็นไทยนั้น ศาสตราจารย์เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการสถาบันอนาคตเพื่อการพัฒนา ได้เสนอ ยุทธศาสตร์ความเป็นสากล ว่า

“...ในอนาคต คนไทยต้องสื่อสารภาษาสากลได้ เพราะกระแสของความ เป็นสากลทำให้คนไทยต้องทำการปฏิสัมพันธ์ทุกด้านกับต่างประเทศ ด้านการ ศึกษา การค้า การลงทุน การบันเทิง ผลที่ตามมาคือความรู้ที่เป็นสากลและการ สื่อสารด้วยภาษาสากลคือภาษาอังกฤษนั่นเอง”

และภายใต้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาษาอังกฤษ ท่านได้เสนอให้รัฐบังคับให้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองในทุกระดับการศึกษา โดยขอให้กำหนดเป็นนโยบายระดับชาติว่าจะต้องมีโรงเรียนนำร่องที่ สอนเป็นภาษาอังกฤษ 50 % ภาษาไทย 50 % โดยให้สอนเป็นภาษาอังกฤษทุกวิชา ยกเว้นวิชาภาษา ไทย วรรณคดีไทย และประวัติศาสตร์ไทย

ด้วยเหตุนี้ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรค 3 จึงกำหนดให้โรงเรียน จัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ โดย ค.ร.ม. ได้ลงมติเมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2541 ว่า ให้จัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษในสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ ภาษา ศิลปะการแสดง ดนตรี และ กีฬา

เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ อยู่ที่ไหน มีใครบ้าง และรู้ได้อย่างไร ใช้อะไรวัด

เนื่องจากการจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย ทั้งๆที่ประเทศต่างๆใน ยุโรป เอเชีย และอเมริกาได้จัดทำกันมาอย่างน้อย ร่วม 10 ปี เพราะเห็นความ สำคัญ ว่าบุคคลเหล่านี้คือหัวกะทิในการพัฒนาประเทศ คำถามที่ทุกคนที่รับนโยบาย เรื่องการจัดการ ศึกษาให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ตาม พ.ร.บ.การศึกษา มาตรา 10 วรรค ก็คือ

เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ อยู่ที่ไหน

มีใครบ้าง ใช้อะไรวัด

และรู้ได้อย่างไรว่ามีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ หรือทางใด

ในเรื่องนี้ ศาสตราจารย์แบรกการ์ท (Professor Braggart) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้ของออสเตรเลีย เคยตอบไว้ว่า

“ความสามารถพิเศษนี้อาจจะเป็นพรสวรรค์ที่มีมาแต่กำเนิด แต่ที่สำคัญกว่าคือสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ เด็กหลายคนเกิดมามีความสามารถพิเศษ แต่ขาดการฟูมฟัก การให้การดูแลอย่างเข้าใจ และ ขาดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เขาได้แสดงความสามารถพิเศษของเขาออกมา และพัฒนาให้สูงขึ้น ทำให้ความสามารถนี้หายไปในที่สุด หรือกลายเป็นความสามารถอื่นๆ”

ส่วนคำถามว่าเด็กเหล่านี้อยู่ที่ไหน คำตอบก็คือการเสาะหาเด็กเหล่านี้อยู่ในกระบวนการการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจึงได้ให้ผู้เขียนสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ ว่า ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษานั้นมีลักษณะอย่างไร ดังที่ได้นำเสนอไว้ในเอกสารงานวิจัยเรื่อง “ความสามารถพิเศษทางภาษา” และในหนังสือเรื่อง “เลี้ยงลูกให้เก่งภาษา” ส่วนในที่นี้จะขอสรุปเพียงย่อๆ ดังนี้

คำนิยาม ความสามารถพิเศษทางภาษาคืออะไร

ทฤษฎีทางภาษาได้แบ่งภาษาความสามารถในการใช้ภาษา ตามลักษณะของเจตนาในการสื่อสาร ออกเป็น

1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ เช่น ความซาบซึ้งในความงาม หรือความสุนทรีย์ อารมณ์รัก เสรี อาฆาต หรือ หดหู่ เป็นต้น ผู้ที่เก่งทางด้านนี้มักจะเป็นกวี นักเขียน ผู้ชำนาญในการแต่งคำสวดและอาสิรวาทบูชา

2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเล่าเรื่องราว บรรยายเหตุการณ์ ให้ชวนติดตาม อายากฟัง ตื่นเต้น สมจริง แม้ว่าบางทีจะเป็นแค่จินตนาการ เช่น ขาขอบเคยเล่าว่าเรื่องผู้ชนะสิบทิศ นั้นมีความจริงอยู่เพียง แปะบันทัดที่เอามาจากพงศาวดาร ที่เหลือเป็นจินตนาการทั้งสิ้น

3. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อแสดงเหตุและผลเชิงตรรกะ อันได้แก่ ความสามารถของนักคิด นักปราชญ์ นักค้นคว้าทฤษฎี ปรัชญา

4. ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสร้างความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้ ได้แก่ นักแต่งเรื่องตลกขบขัน นักเลียดสีสังคม เช่น นักเล่นลำตัด นักพูดบางคน นักเขียนการ์ตูนล้อเลียนบุคคล การเมือง และสังคม

5. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อหว่านล้อมให้คนเห็นด้วย ให้ทำตาม อันเป็นความสามารถของครู นักเทศน์ และศาสดาของศาสนาต่างๆ

ผู้เขียนได้เคยขอให้อาจารย์และนักศึกษาระบบผู้ที่มีความสามารถพิเศษในสังคมไทย และจัดลำดับความยิ่งใหญ่ของท่านเหล่านี้ ในการจัดอันดับความสามารถพิเศษ หรือที่บางคนเรียกว่าจัดอันดับความเป็นอัจฉริยะในการใช้ภาษานี้ ลำดับที่จัด มิใช่เรื่องสำคัญ เพราะเป็นเรื่องนานาจิตตัง แต่ทุกคนมักจะมีความมั่นใจในใจว่า นักเขียนบางคนมีพรสวรรค์ทางภาษามากกว่าคนอื่น ตารางข้างล่างคือลำดับที่ได้ขอให้ อาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ภาษาไทยประมาณ 100 คนช่วยกันเสนอชื่อและจัดลำดับให้

ความหลากหลายและความลุ่มลึกของความสามารถพิเศษในภาษาแม่

ความหลากหลายใน ความ ลุ่มลึก ระดับ ความลุ่มลึก (intensity)	A ความสามารถ ในการ สร้างอารมณ์	B ความสามารถ ในการบรรยาย/ เล่า	C ความสามารถ ในการหวานล่อม ด้วยเหตุผล	D ความสามารถ ในการสร้างความ ขบขัน เปล็ดเปล็น	E ความสามารถ ในการทำให้ คนอื่นทำตาม ที่ตนต้องการ
1	คำขวัญวันแม่	นิทาน	โต้วาที	เรื่องขบขัน มุขตลก ตลกคาเฟ่	ตำราเก็บข้าว
2	คำสดุดีสมเด็จพระชนนีศรีสังวาลย์	เรื่องสั้น	ปราศรัย หาเสียง	จุดพล ชมกนิช อุดม แต่พานิช	คำแนะนำ (คู่มือ) การใช้
3	นิราศภูเขาทอง มัทนะพาธา	ขุนช้างขุนแผน กฤษณาอโศกสิน ว.วินิจัยกุล	อภิปรายเสวนา บทบรรณาธิการ บทความวิชาการ	ลำตัด เพลงฉ่อย เพลงบอก ข้าวซอ หมอลำ เพลงลูกทุ่ง ละครตลกทาง โทรทัศน์	การเทศน์ คู่มือ การสอนทักษะ ต่างๆ
4	ร่ายยาว เวสสันดรชาดก	สี่แผ่นดิน	ปริญญานิพนธ์ ตำรา บทเขียน ของจิตรภูมิศักดิ์	ลูกคุณหลวง เบอร์นาร์ด์ ซอว์ จอร์จ ออร์เวล	คำสอนของ พระอริยะ นักปรัชญา
5	มหาภารตะ โศกนาฏกรรม ของโลก	มหาภารตะ รามเกียรติ์ สามก๊ก	ทฤษฎี ทฤษฎีใหม่ ของพระบาท สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว	สุนทรภู่กรรม ของโลก (Classical Comedy	คำสอนของ ศาสดา ของศาสนา พุทธ คริสต์ อิสลาม ฯลฯ

ตัวอย่างความหลากหลายและความลุ่มลึกของความสามารถพิเศษในภาษาไทย

จากการสังเคราะห์ เราพบว่า ผู้ที่มีความสามารถพิเศษจะเป็นผู้ที่มีความสนใจจริงจังและอย่างต่อเนื่องในเรื่องเกี่ยวกับภาษา มีทักษะในการอ่าน เขียน ฟัง พูด เหนือกว่าเด็กในวัยเดียวกันอย่างเด่นชัด สามารถจดจำในสิ่งที่อ่านและฟังได้อย่างแม่นยำและคงทน มีความสามารถในการใช้ความรู้ และทักษะพื้นฐานทางภาษาที่มีอยู่มาพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของตนได้อย่างพลิกแพลง สร้างสรรค์ ลึกซึ้ง และมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

ทุกประเทศจะมีบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในภาษาของตน ความสามารถพิเศษหากมีปรากฏเด่นชัดมาตั้งแต่เด็กก็มักจะเรียกกันว่าคือ พรสวรรค์ทางภาษา ยิ่งมีความโดดเด่นมาก ก็จะเรียกกันว่า เป็นอัจฉริยะทางภาษา นักวรรณกรรมวิจารณ์ จะมีกระบวนการที่จะระบุว่า ใครบ้างเป็นนักเขียน หรือนักคิดที่เป็นอัจฉริยะ

ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์

ทฤษฎีหน้าที่ทางภาษามีความสอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์ โดยการ์ดเนอร์ให้คำนิยามคำว่า “พหุปัญญา” ว่าเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาหรือรังสรรค์ หรือประดิษฐ์สิ่งที่มีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ร่วมวัฒนธรรมกัน โดยคนบางคนมีความสามารถพิเศษสูง ในด้านต่าง ๆ 7 ด้านคือ

1. ความสามารถทางภาษา
2. ความสามารถด้านตรรกะและคณิตศาสตร์
3. ความสามารถด้านทิศทางและมิติสัมพันธ์
4. ความสามารถด้านดนตรี
5. ความสามารถทางลีลาการเคลื่อนไหวของร่างกาย
6. ความสามารถในการรู้และเข้าใจตนเองและคนอื่น
7. ความสามารถในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์

แม้ว่าความสามารถเหล่านี้จะมีการแสดงออกทางกายเฉพาะด้าน แต่การ์ดเนอร์เน้นว่า กิจกรรมต่างๆ ที่แสดงออกถึงความสามารถพิเศษของมนุษย์นั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆทางมาประกอบกัน จึงจะทำได้สำเร็จ เช่น นักเปียโนจะต้องใช้ความสามารถทางดนตรี มาประกอบกับการเคลื่อนไหวของมือและเท้า ความสามารถในการจดใจตนเองให้เข้าถึงสุนทรียรสในบทเพลงที่ผู้แต่งเพลงได้เขียนไว้ (การตีความ) และความสามารถในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์กับผู้ฟัง

ในการทำงานเดียวกัน นักพูดที่ดี ก็ต้องใช้ความสามารถทางภาษา ร่วมกับการสรรหาเลือกคำที่สื่อความหมายทั้งทางระดับความคิด และระดับเสียง มาสื่อสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อ และการสื่อสารตามปกติจะทำได้ดีก็ต่อเมื่อผู้พูด และผู้ฟังมีความรู้สึกที่ดีต่อกันเท่านั้น และเข้าใจแนวความคิดของกันและกัน

ทฤษฎีสมองซ้ายและสมองขวา

ความสามารถดังกล่าว เป็นผลมาจากการทำงานของสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวา ดังภาพข้างล่าง

ภาพแสดงการทำงานของสมองในหน้าที่ต่างๆ ของคนปกติ
ตามทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ดเนอร์



สมองกับพัฒนาการทางภาษา

มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมด้วยเครื่องมืออันวิเศษในร่างกายที่พร้อมที่จะพูด หรือฟังภาษาใดๆ ในโลกนี้ออก ที่เรียกว่า LAD หรือ Language Acquisition Device เช่น พ่อแม่คนไทย ไปทำงานอเมริกา มีลูก 3 คน ทุกคนก็เลยพูดอังกฤษปรี๊ด พูดไทยไม่ได้เลย จนคณะครุศาสตร์ของจุฬาฯ ต้องไปตั้งโครงการสอนภาษาไทยเด็กไทยที่พูดไทยไม่ได้ ที่ลอสแอนเจลิส

และเมืองไทยก็มีลูกครึ่งจำนวนมากที่หน้าตาเป็นอเมริกัน แต่สปีกอิงลิชไม่รู้เรื่อง แต่สามารถคำเป็นภาษาไทยได้ทั้งสบทั้งคัน

เด็กทุกคนเกิดมาพร้อมที่จะเรียนภาษาใดๆ ก็ได้ในโลกนี้ เพราะมีเครื่องมือรับภาษาอยู่ในสมอง แต่การรับภาษาต้องมีการป้อนภาษาเข้าไปก่อน โดยให้เด็กได้ยิน ได้ฟัง ได้ทดลองพูด และต่อมามีภายหลังก็จะโยงภาษาพูด เข้าสู่การถอดรหัสเป็นภาษาอ่าน และภาษาเขียนต่อไป

พัฒนาการทางภาษาของเด็กจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยป้อน และสภาพแวดล้อมของเด็ก

เด็กที่หูหนวก ข่อมจะพูดไม่ได้ตามธรรมชาติ เพราะเครื่องมือในการรับภาษา (หู) ชำรุด

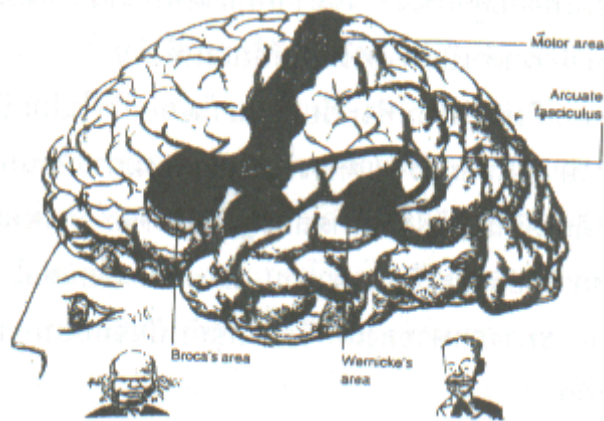
พ่อแม่ที่พูดเก่ง และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูก จะมีลูกที่พูดได้เร็ว และพูดเก่ง

พ่อแม่ที่พูดเก่ง และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูก จะมีลูกที่พูดได้เร็ว พูดเก่ง ฉลาด (เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คน “คิด” ได้ เนื่องจากมีปัจจัยป้อน คอยกระตุ้นและส่งข้อมูลเป็นอาหารตลอดเวลาให้สมองในส่วนที่ทำงานเกี่ยวกับการรับภาษา)

พ่อแม่ที่สร้างให้เกิดปัจจัยป้อนภาษาอังกฤษเข้าสู่สมองของลูกให้ลูกได้ฟัง ได้อ่าน ได้พูด และได้เขียนภาษาอังกฤษตลอดเวลา ก็จะทำให้ลูกมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ยิ่งถ้าเด็กมีแนวทางด้านนี้ ก็จะสามารถพัฒนาให้เขาสามารถใช้ภาษาได้ 2 หรือ 3 ภาษา

สมองส่วนที่สำคัญที่สุดคือ นิโอคอร์เทกซ์ ที่เป็นผิวของสมองอยู่ใต้หัวกระโหลกและทำหน้าที่ประสานงานระหว่างความคิด หรือสติปัญญา กับ ประสาทการรับรู้และความทรงจำ

นิโอคอร์เทกซ์นี้แหละเป็นต้นกำเนิดของการใช้ความคิด สติปัญญา จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์



เมื่อปลายศตวรรษที่ 19 นักวิทยาศาสตร์ 2 คน ได้ค้นพบการทำงานของสมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา

บรอก้า (Broca) พบว่าคนที่สมองซีกซ้ายในส่วนที่เรียกว่า Broca 's area ถูกทำลาย เขาจะมีปัญหาในการพูด กล่าวคือ คนไข้กลุ่มนี้จะพูดได้แต่คำนาม และกริยาแต่คำที่เรียกว่า function words เช่น the , is ,with, and, here

เราจึงสรุปได้ว่า ในขณะที่ นิโอคอร์เทกซ์ เป็นตัวสร้างความคิด (คำนาม กริยา คุณศัพท์ วิเศษณ์ หรือ (content words) บริเวณ Broca 's area นี้เป็นตัวกำกับไวยากรณ์หรือโครงสร้างของภาษา อันเป็นตัวเชื่อมหรือสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างความคิด 2 เรื่อง เช่น ระหว่างคำนาม 2 คำ (คือ คำบุรพบท) หรือระหว่างคำนาม และกริยา (ไวยากรณ์การก) หรือและกลุ่มคำที่เป็นประโยค 2 กลุ่ม (คำสันธาน) เป็นต้น

ส่วน เวอร์นิก (Wernicke) ค้นพบว่า ผู้ที่สมอง ส่วนที่เรียกว่า Wernicke's area ถูกทำลาย จะมีปัญหาอีกแบบหนึ่งคือแม้ว่าจะพูดได้ดี คล่อง ถูกไวยากรณ์ แต่คำพูดของเขาจะไม่มี ความหมาย คือภาษาที่เขาใช้จะขาดความสัมพันธ์ระหว่างภาษาที่ใช้กับโลกแห่งความจริง กล่าวคือ บริเวณนี้ เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างความคิด และความเป็นจริงในโลกภายนอก (ความสัมพันธ์ระหว่างรูป และ นาม)

เมื่อสมองส่วนนี้ไม่ทำงาน การพูดของเขาจึงไม่สัมพันธ์กับความคิด อันเป็นลักษณะของการขาดสติสัมปชัญญะ เช่น อาการของคนเมา หรือ คนขรา ที่ต้องการพูดอย่างหนึ่ง แต่กลับพูดอีกอย่างหนึ่งทำให้ผู้ฟังเกิดความสับสนว่าจริงๆแล้วเจ้าตัวต้องการพูดว่าอะไรกันแน่ ลักษณะเช่นนี้ ก็เป็นอาการของคนโรคประสาท และคนที่พิการทางภาษา

ตัวอย่างภาษาของคนที่มีปัญหาในบริเวณ เวอร์นิก

“Well this is....Mother is away here working
her way out of here to get her better...”

สรุป

เมื่อเราต้องการพูดสิ่งที่เราคิดในใจ ความคิดจะเกิดในบริเวณนีโอคอร์เท็กซ์ เป็นภาษาใจ ที่จะถูกส่งไปที่ Wernicke's area เพื่อที่จะสรรหาคำในภาษาที่เราจะใช้ เมื่อได้คำที่แสดงความคิดที่เราต้องการแล้ว คำเหล่านี้ก็จะถูกส่งผ่านเส้นประสาทไปยัง Broca's area เพื่อจัดกลุ่มคำเหล่านี้เรียบเรียงเป็นรูปประโยคในภาษาที่เราต้องการ จากนั้น สมองจะสร้างคำสั่งลำดับของเสียงที่ต้องการใช้ในการสร้างประโยคแล้วส่งไปยังสมองคอร์เท็กซ์ส่วนที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะที่ใช้ในการเปล่งเสียง ให้เปล่งออกมาเป็นคำพูด

กระบวนการพูด

ความคิด ➡ คำ.. ➡ เสียง ➡ อวัยวะในการเปล่งเสียง

Wernicke's Area Broca's area Cortex

สมองขวา -การคิด การถอดรหัส การตีความสัญลักษณ์

ต่อมา Hughling Jackson พบว่า ถ้าสมองซีกขวาถูกทำลาย คนไข้จะมีอาการพูดตะกุกตะกัก พูดซ้ำเหมือนเปิดเทปซ้ำๆ การพูดจะใช้เสียงที่ไม่บ่งบอกอารมณ์ ฟังดูน่ากลัว ไม่เข้าใจการพูดประชด คำถามที่ไม่ใช่ประโยคคำถาม การขอร้องทางอ้อม อารมณ์ขัน อุปมาอุปมัย

ทั้งนี้หมายความว่า สมองขวานั้นเป็นตัวถอดรหัส หรือแปลสัญลักษณ์ ที่ทำให้เราเข้าใจ ความหมายแฝง หรือความหมายโดยนัย

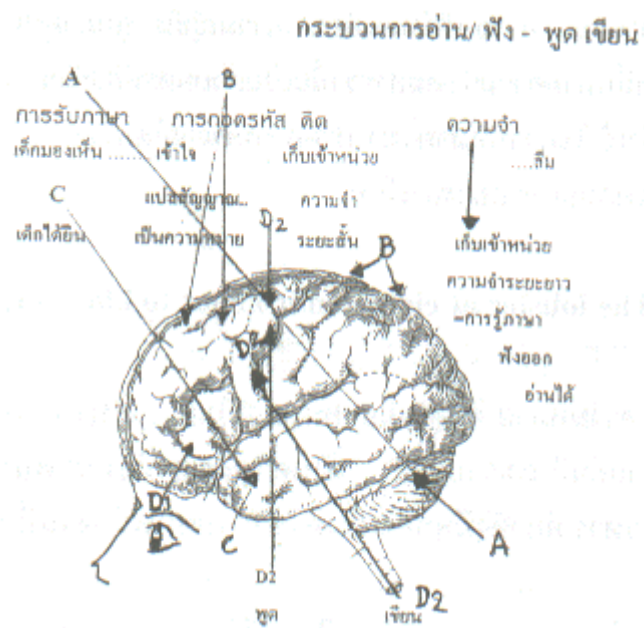
แจคสันยกตัวอย่างว่า ประโยค

The lobster at eighteen is about to blow a fuse

นั่นจะไร้ความหมาย ฟังดูเหมือนคนพูดสติไม่ดี แต่ประโยคดังกล่าวจะมีความหมายทันที ถ้าเรบอกว่าเป็นคำพูดของหัวหน้าพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารที่กำลังมีลูกค้าเต็มที่เข้ามาบอก พนักงานที่ดูแลโต๊ะ 18 ว่า

ลูกค้า (ของเธอ) ที่สั่งก๋วยใหญ่ที่โต๊ะ 18 กำลังจะอาละวาด แล้วนะ (เพราะอาหารมาช้ามาก)

การเรียนรู้ภาษาของเด็กนั้นเป็นผลจากการทำงานของสมองหลายส่วน โดยมีกระบวนการดังนี้



สมองที่ทำหน้าที่มองเห็นนั้น คือ A สมองส่วนที่อยู่ปลายสุดของ Occipital lobe ถ้าสมองส่วนนี้ไม่ทำงาน เด็กจะมีปัญหาในการเห็น โดยทำหน้าที่ร่วมกับ B ที่ควบคุมความสามารถในการแปลรหัสภาษาภาพ ให้เป็นความหมาย ถ้าเด็กมีปัญหาในสมองส่วนนี้ จะมีปัญหาในการอ่าน เช่นในกรณีของเด็กที่เป็น Dyslexia ที่ไม่เห็นตัวอักษรบนแผ่นกระดาษ แต่จะเห็นมันลอยไปลอยมากลับหัวกลับหาง

สมองส่วนที่ได้ยินส่วนที่รับผิดชอบเรื่องการได้ยิน คือ C เทมโปราล โลบ ที่จะพัฒนาจนใช้การได้เมื่อเด็กอายุประมาณ 4 เดือนครึ่ง ถ้าสมองส่วนนี้ไม่ทำงานเด็กจะไม่ได้ยิน หูหนวก และเมื่อไม่ได้ยินเขาก็จะไม่สามารถแปลคลื่นเสียงให้เป็นความหมายได้ และเพราะไม่สามารถส่งต่อข้อมูลไปให้สมองส่วนที่ D 2 ที่ทำหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของปากและของร่างกาย เขาก็จะเป็นใบ้ เพราะกระบวนการรับภาษาถูกตัด

วงการแพทย์ระบุว่า สมอส่วนนี้ สร้าง “แผนที่” สำหรับรับเสียงที่แตกต่างกัน และพอ 5 ปีไปแล้ว “แผนที่รับเสียง” นี้จะสมบูรณ์ เด็กจะได้ยินเฉพาะเสียงในภาษาแม่ เช่น เด็กอังกฤษจะสร้าง จุกบนแผนที่ภาษาในสมอรับเสียงไว้สำหรับรับ เสียง /sh/ และ /ch/ แต่เด็กไทยสร้างไว้แผนที่ไว้รับแต่ เสียง /ช tch / เด็กไทยจึงไม่ได้ยินเสียง /sh/ ในคำว่า shy shop shock ก็เลยออกเสียงไม่ได้ ถ้าไม่ได้ รับการฝึก เป็นพิเศษ

นอกจากนี้ เด็กไทยจำนวนมาก ยังมีปัญหาในการแยกเสียง ร เรือ และ ล ลิง (เพราะพ่อแม่ก็มี ปัญหาเช่นกัน) หรือฝรั่งจะฟังเสียงวรรณยุกต์ไม่ออก แต่คนไทยจะเก่งมากเรื่องนี้ ดังนั้น ถ้าสมอไม่ แยกเสียงไว้ ภายใน 5 ปี เจ้าตัวจะไม่สามารถได้ยินความแตกต่างของเสียงดังกล่าวได้ หากมิได้รับการฝึก สมอส่วนที่ทำหน้าที่รับคลื่นเสียงส่งต่อให้นีโอคอร์เทกซ์แปลความหมายคือ สมอลิมบิก

สมอส่วนที่ D 2 ที่ทำหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของปากและของร่างกาย พอเด็กอายุ 5 เดือน สมอส่วนนี้จะเริ่มทำงาน เด็กก็จะเริ่มขยับปาก ลองทำเสียงต่างๆไปเรื่อยๆ ตั้งต้นที่เสียงที่เกิด จากฐานริมฝีปาก เช่น ป่าป๊ะ ป่าป๊ะ มาม๊ะ มาม๊ะ เสียงที่เกิดจากฐานปุ่มเหงือก - จำ๊ะ จำ๊ะ (ฐานฟันยังทำไม่ได้เพราะฟันยังไม่ขึ้น)

สมอส่วนที่ทำหน้าที่เข้าใจ และ คิด คือ สมอส่วนหน้า ด้านซ้าย D 1 นีโอคอร์เทกซ์ที่อยู่ หลังหน้าผากลึกลงไป 1 นิ้ว สมอส่วนนี้เป็นส่วนที่สำคัญมากในการวางแผนล่วงหน้า การคาดเดา การ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจินตนาการ โดยสมอซ้ายจะดูแลการคิดเชิงตรรกะ อย่างมีเหตุผล ความ เข้าใจ การวิเคราะห์ การใช้ภาษาสำหรับการสื่อสารทั่วไป การคาดการณ์ การคำนวณ ส่วนสมอซีกขวา จะควบคุมดูแลความจำ การตีความและการถอดสัญลักษณ์ การสังเคราะห์ การวิจารณ์และการประเมินค่า ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และการสื่อความหมายในระดับสูงผ่านการใช้เสียง (สัมผัสสระ และ พยัญชนะ จังหวะ ทำนอง ฉันทลักษณ์ ทำนองเสนาะ) สื่อความหมาย เพื่อเร้าอารมณ์ และความรู้สึก

การทำงานของสมองสองซีก อาจสรุปได้โดยใช้ภาพข้างล่าง



การอ่าน - การเขียน

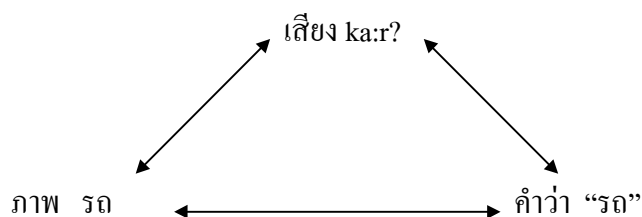
การอ่าน

ความสามารถในการอ่านนั้นประกอบด้วย การมองเห็นตัวอักษร ความเข้าใจรหัสที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และอักษรที่เห็น อันทำให้เกิดความเข้าใจในระดับคำ ก่อน แล้วจึงเกิดความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำที่มารวมกันเพราะมีความเข้าใจในหลักภาษาของภาษานั้น

เมื่อเข้าใจความหมายของประโยค ของข้อความ ผู้ที่อ่านก็จะสร้างความคิด หรือจินตนาการจากสิ่งที่อ่านออกมาเป็นภาพ แล้วเรียบเรียงหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดใหม่ที่ได้พบในการอ่านกับความรู้ที่มีอยู่เดิมและเกิดความคิดใหม่ ต่อจากนั้นก็เก็บความคิดใหม่นี้ไว้ใน “ลิ้นชัก” ที่เหมาะสมของสมอง ในส่วนที่เป็น ความทรงจำ เพื่อความสะดวกในการดึงความรู้นี้มาใช้ คือการจำได้นั่นเอง

การอ่านจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเด็กได้ภาษาพูดแล้ว (ปกติประมาณ 5 ขวบไปแล้ว) เพราะการอ่านคือ การถอดรหัสตัวอักษร ว่ามีความหมายว่าอย่างไรในภาษา(พูด)ที่เขาพูดได้

วิธีอ่านตามธรรมชาติของเด็กนั้น เด็กจะ “เห็น “ คำ ทั้งคำ แล้ว ถอดออกมาเป็นความหมาย เช่น เห็นรถยนต์ แล้วเห็นคำว่า car แล้วคุณแม่บอกว่า /ka:r/ เด็กก็จะได้ความคิดว่าก็ถอดออกมาเป็น ความหมาย คือ โยง 3 ส่วนเข้าด้วยกัน



ดังนั้นการสอนอ่านที่ดีที่สุดสำหรับเด็กคือการใช้สมุดภาพที่มีคำประกอบ ให้เด็กได้เห็นคำทั้งคำ แล้วโยงคำกับความหมายโดยไม่แยกส่วนเป็นออกเป็นพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์หรือตัวสะกด การสอนให้เด็กประสมอักษร เป็นคำ ควรจะทำก็ต่อเมื่อเด็กอ่านแตกแล้วไปแล้วสักระยะหนึ่ง เพราะเป็นการสอนเขียน หรือการเอาภาษาที่เรียนรู้ไปเขียนออกมาเป็นรหัสที่สังคมยอมรับ หรือการสะกด คำนั่นเอง การสอนการสะกดคำมีประโยชน์ยิ่ง เพราะจะช่วยให้เด็กสามารถอ่านคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้เอง แต่จะต้องสอนต่อเมื่อเด็ก พูด และอ่านออกแล้ว

การเขียน

ส่วนการเขียนจะเกิดทีหลังมาก หลังจากที่เด็กได้ภาษา(พูด) ไปแล้ว การเขียนจะต้องมา หลังการอ่าน อย่าสอนพร้อมกันเป็นอันขาด อย่าลืมนะ ลูกของคุณต้องรับภาษาผ่านการฟัง มาตั้งแต่เกิด (บางคนเชื่อว่าเด็กรับภาษามาตั้งแต่ในท้องด้วยซ้ำ) แต่กว่าแจะเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด เด็กก็อายุร่วม 18 เดือนเป็นอย่างน้อย กว่าที่พูดได้จริงเป็นประโยค ก็ 3-4 ปี ดังนั้นเมื่อเด็กเริ่มมาโรงเรียนวันแรก ถ้า แยกยังเขียนไม่ได้ จงอย่าให้เด็กเขียนเป็นอันขาด เพราะกล้ามเนื้อนิ้วมือของแยกยังไม่พร้อม และแยกยัง จะ ต้องรับภาษาผ่านการอ่าน งานของคุณครูคืออ่านหนังสือและสอนให้แกอ่านหนังสือให้ได้เสียก่อน

การเขียนนั้นยากลำบาก จะเขียนตัวอักษรให้ได้แต่ละตัวต้องใช้เวลา การเขียนนั้นประกอบ ด้วยกระบวนการดังนี้

1. เด็กต้องมีภาษาที่จะเอามาสื่อความคิดที่ตนต้องการ เช่น รู้ศัพท์ รู้ไวยากรณ์

2. เด็กต้องรู้รหัสที่ต้องการใช้สื่อความหมายดังกล่าว และสามารถเรียกรหัสจากหน่วยความจำว่าคำที่ต้องการเขียนอย่างไร และสะกดอย่างไร
3. เด็กต้องบังคับมือให้สร้างรหัสได้ หรือ ภาษาเขียนได้ นักภาษาศาสตร์บางคนได้เสนอให้สอนเด็กๆให้เริ่มใช้ Key Board และเขียนลงคอมพิวเตอร์ เพราะเด็กจะเขียนได้เร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากกดเป็นครั้งเดียวก็จะได้อักษรที่ต้องการ

กระบวนการในการรู้ภาษา

18 เดือน - 3 ขวบ คือวัยทองทางภาษา

เด็กจะเริ่มพูดเมื่อประมาณ 18 เดือน เด็กจะเก็บภาษาได้อย่างรวดเร็ว

อายุ 3 ขวบ เด็กจะพูดเป็นประโยคได้ รู้คำโดยเฉลี่ย ประมาณ 1,000 คำ เริ่มเรียนรู้จากการฟังคนอื่น ถ้าฟังเสียงช่างพูด ช่างคุย เด็กจะพูดได้เร็ว และได้ศัพท์มาก (แก่แดด)

อายุ 4 ขวบ เด็กจะช่างซัก เด็กฉลาดจะถามไม่หยุด จะเป็นคำถามประเภท “ทำไม” “อย่างไร” จะขอเข้ามาร่วมวงสนทนากับผู้ใหญ่ เด็กปกติจะรู้คำประมาณ 1,500 คำ แต่เด็กที่มีความสามารถทางภาษาจะรู้มากกว่า จะมากกว่าสักเท่าไรก็ขึ้นอยู่กับเด็กเลี้ยงดู วัยนี้คือวัยทองของการเรียนภาษา จะป้อนเข้าไปก็ภาษา และถ้ามีการจัดระบบการรับ-ส่งให้ดี เด็กก็จะรับได้ และพูดได้มากกว่า 1 ภาษา เช่นเด็กในครอบครัวที่แม่เป็นไทย คุณพ่อเป็นอเมริกัน ลูกๆก็พูดได้ 2 ภาษา อย่างง่ายดาย ในกรณีของลูกของเพื่อนผู้เขียนคนหนึ่ง มีพี่เลี้ยงที่พูดภาษาเขมรเพราะบ้านเกิดอยู่ที่ประเทศ นื่องแก้วเลยพูดภาษาเขมรได้อีก ภาษา เสียหายที่ล้มหมอนเมื่อพี่เลี้ยงจากไป

อายุ 5 ขวบ การพูดของเด็กจะไม่มีอาการของทารกเหลืออยู่เลย การตอบคำถามจะตอบตรงเป้าหมาย และถ้าถามคำถาม ก็จะเป็นเพราะจะต้องการคำอธิบาย ไม่ใช่คำถามแบบชวนสนทนาเพราะต้องการฝึกฝนการพูดที่อาจจะฟังดูน่ารำคาญอย่างเมื่อตอน 4 ขวบ เด็กจะรู้จักใช้คำสันธาน รู้ศัพท์โดยเฉลี่ยประมาณ 2,500 คำ สามารถเล่าเรื่องง่ายๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

อายุ 7 - 10 ขวบ เด็กจะเพิ่มพัฒนาการทางด้านความหมายและกระบวนการเรียนรู้ทางสมอง เช่นความรู้ทางด้านศัพท์จะเพิ่มทั้งทางกว้าง และทางลึก

พัฒนาการทางด้านทางกว้าง คือการขยายคำและความหมายออกไปในวงกว้าง เช่น จากรู้ศัพท์ที่เป็นรูปธรรม ที่อยู่ใกล้ตัว เช่น บ้าน ก็ขยายวงไปหาศัพท์นอกบ้าน เช่น รถ ถนน ไฟแดง ร้านตลาด โรงเรียน โรงพยาบาล ตำรวจ พยาบาล ฯลฯ หรือเริ่มรู้จักใช้คำที่มีความเป็นนามธรรมยิ่งขึ้น เช่นคำที่แสดงอารมณ์

เมื่อเด็กไทยมาโรงเรียน แจะรู้ความหมายของคำมาเป็นจำนวนมากในภาษาไทยมาแล้ว สิ่ง
 ที่ครูภาษาอังกฤษต้องทำ คือการสอนให้แก้ไข้รหัสภาษาอังกฤษในการใช้คำเหล่านั้น โดยการให้ปัจจัย
 ป้อนเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมปีที่ 1-2 จึงแนะนำให้ครูสอนให้เด็ก
 ร้องเพลง (โดยรู้ความหมายของเพลงที่ร้อง คือการได้ศัพท์และรูปประโยค) หรือดูการ์ตูน วิดีโอ ก็คือ
 การเน้นการฟัง และการรับภาษาผ่านการฟังนั่นเอง ในระดับนี้ เราไม่คาดหวังให้แก่อ่านได้เอง แต่ครู
 สามารถสอนการอ่านโดยใช้หนังสือภาพเพื่อให้แกฝึกการถอดรหัสภาษาอังกฤษ และค่อยๆ สอนศัพท์ ใน
 เรื่องที่แก่อ่าน ผ่านเทคนิคการสอนต่างๆเช่น การเล่านิทาน การแข่งขันตอบปัญหาหลังการฟังนิทานโดย
 ให้ตอบเป็นคำภาษาอังกฤษ การแสดงท่าทางประกอบนิทานที่เล่า ฯลฯ

ความสามารถพิเศษทางภาษาและอาชีพที่เหมาะสม

ผลของการสังเคราะห์งานวิจัย สรุปได้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา มักจะมี
 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

ความสามารถพิเศษทางภาษา

1. ช่างเจรจา ช่างพูด
2. ชอบเล่นกับภาษา เจ้าคารม
3. ล้อเลียน หรือเลียนแบบวิธีพูดของคนอื่นได้ดี
4. สนใจ และชอบศึกษาที่มาของภาษา ชอบวิเคราะห์
5. ชอบเล่นเกม หรือทำเกมส์ภาษา เช่น
 ปริศนาอักษรไขว้

อาชีพที่เหมาะสม

- นักพูด นักการเมือง
- พิธีกร นักเขียนบทละคร
- นักแสดง ล่าม นักแปล
- นักภาษาศาสตร์
- ครูภาษา สำนักพิมพ์ สื่อการสอนทางด้านภาษา
- นักภาษาศาสตร์

ความสามารถพิเศษทางภาษา

6. ชอบสร้างศัพท์หรือสำนวนแปลกๆขึ้นใช้เอง
7. ชอบท่องและจำคำศัพท์ ความจำดี จำอะไรได้ยาวๆ
 ชอบจดบันทึกชอบสะสมบทประพันธ์คำกลอน
 เข้าบทเจ้ากลอน สามารถแต่งบทกวีนิพนธ์
 ได้ถึงระดับมืออาชีพ
8. ชอบเล่านิทาน สามารถแต่งเรื่องราวที่ซับซ้อน
 พิศดารเต็มไปด้วยจินตนาการ
9. ชอบอ่านหนังสือ มีหนังสือติดตัวเป็นประจำ
 เป็นขุมทรัพย์ทางความรู้
10. ชอบแสดงความคิดเห็น ชอบขีดเขียน เช่น สารคดี
 บทความ

อาชีพที่เหมาะสม

- กวี นักเขียน copy writer นักเขียนโคลงในบัตรอวยพร
- นักภาษา กวี ศิลปินทางภาษา
- ผู้ผลิตหนังสือ คำคมประกอบ การแสดงสุนทรพจน์
- นักเขียนนวนิยาย บทละคร บทสคริปต์รายการวิทยุ
 โทรทัศน์
- นักคิด นักหนังสือพิมพ์ นักผลิตตำรา คู่มือทางภาษา
- บุคลากรทางด้านสื่อสารมวลชน

- | | |
|--|---|
| <p>11.มีอารมณ์ขัน ชอบความสนุกสนานมีความสามารถ
ในการเล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนานน่าติดตามประสบ
ความสำเร็จในการด้นกลอนสด ลำตัด เพลงฉ่อย
 ฯลฯ</p> | <p>ดาราตลก นักเขียนมุขและบทละครตลก
ศิลปินเพลงพื้นบ้าน
นักเขียน สโลแกน โฆษณา</p> |
|--|---|

เด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่ที่ไหน รู้ได้อย่างไร

เดิมที เมื่อประมาณ 90 ปีที่แล้ว เรามักจะพูดถึง เด็กอัจฉริยะ หรือเด็กปัญญาเลิศ และหมายถึง การทดสอบโดยใช้ แบบทดสอบไอคิว เช่น แบบทดสอบของบินเน็ต-ไซมอน (Binet - Simon) ที่วิลเลียม สเติน (William Stein) คิดสูตรเทียบความสามารถทางสติปัญญาขึ้นมา ดังนี้

คะแนนที่ได้	ระดับความสามารถ	ค่าประมาณ
160	อัจฉริยะ	10,000/ 1 คน
155	อัจฉริยะ	10,000/ 3 คน
150	อัจฉริยะ	10,000/ 9 คน
145	อัจฉริยะ	1,000/ 3 คน
135	ฉลาดเหนือคนปกติ	1,000/ 7 คน
130	ฉลาดเหนือคนปกติ	100/ 2 คน
125	ฉลาดเหนือคนปกติ	100/ 3 คน
120	ฉลาดเหนือคนปกติ	100/ 6 คน

ซึ่งแปลว่า

ถ้าจังหวัดของคุณมีนักเรียน 50,000 คน จะมีนักเรียนที่เป็นอัจฉริยะ 169 คน

ถ้าคุณสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีนักเรียน 2000 คน

ในโรงเรียนนี้จะมีนักเรียนที่เป็นอัจฉริยะ 6 คน

มีนักเรียนที่ฉลาดเหนือคนปกติ 117 คน

แต่ถ้าโรงเรียนของคุณเป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนทั้งโรงเรียนแค่ 200คน ก็มีแนวโน้มว่า ในโรงเรียนนี้จะมีนักเรียนที่เป็นอัจฉริยะบ้าง แต่ที่แน่ๆ ในห้องเรียนของคุณมีนักเรียนที่ฉลาดเหนือคนปกติ อยู่อย่างน้อย 22 คน

และถ้าเราขาดมาตรการเสาะหาเด็กเหล่านี้และสร้างโอกาสให้เขาได้พัฒนาความสามารถพิเศษของเขาออกมา คิดดูซิว่าจะเป็นความสูญเสียของประเทศชาติเพียงไร ไม่นานความสามารถพิเศษเหล่านี้ก็จะกลายเป็นความสามารถพื้ๆ ถ้าไม่เชื่อ ให้ลองเปรียบเทียบमुखของ “ตลกคาเฟ่” กับमुखต่างๆ ในภาพยนตร์เรื่อง “บุญชู” ที่นักศึกษาสถาปนากฎเป็น ผู้เขียนบทดู และในอดีต เด็กที่มีความสามารถพิเศษในชนบทได้ถูกละเลยและขาดโอกาสที่เด็กในเมืองที่พ่อแม่มีฐานะดี เขาจึงเป็นเด็กที่ค่อยโอกาสประเภทหนึ่ง ที่รัฐมีภาระหน้าที่จะต้องเข้าไปดูแล

การเสาะหาและการคัดเลือก

การเสาะหาและการคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น จะต้องทำอย่างรอบคอบ ด้วยกระบวนการหลายวิธี วิธีหนึ่งคือจากการสังเกตและการเสนอชื่อของครู ในวิธีการที่ใช้ ณ โรงเรียนไพฑูริคดีศึกษาได้ใช้กระบวนการดังนี้

1. การสำรวจหาผู้พาศ

เด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้นมักจะไม่เหมือนใคร คุณลองนึกถึงเด็กที่คุณสอนดูซิ ว่าใครเป็นผู้พาศบ้าง โดยใช้ตารางข้างล่าง

ตารางที่ 1.1

แบบสำรวจม้าพศ

ชื่อ..... โรงเรียน.....ชั้น.....อายุปี.....เดือน

ชื่อครูหรือผู้ที่กรอกแบบสำรวจ.....รู้จักเด็กมานาน.....ปี..... เดือน

ในฐานะ.....วันที่กรอกแบบสำรวจ

*ในกรณีที่ไม่ว่าง หรือไม่มีข้อมูล ให้เว้นว่าง

ลักษณะม้า พศ	น ้อ ะ น้อย	มีบ้าง	มีมาก	มีตลอด เวลา	
1. ชอบเด่น มักจะทำให้เพื่อนร่วมชั้นหมั่นไส้					
2. มักแย่งเพื่อนตอบ ไม่เปิดโอกาสให้คนอื่นพูด ชอบพูดโพล่ง โพล่งตลอดเวลา					
3. กล้าที่จะด่า หรือโต้แย้งผู้ใหญ่ หรือก้าวร้าว ชอบทำทนายผู้มีอำนาจ หรือผู้ที่เหนือกว่า					
4. ขี้โม้ หลงตัวเอง รู้สึกว่าคนอื่นโง่ หรือน่ารำคาญ					
5. ไม่ค่อยมีเพื่อน ไม่ทำตามกติกาชอบตั้งกติกาใหม่					
6. คี้อ เชื่อความคิดของตัวเอง					
7. เบื่อง่าย เกลียดการฝึกแบบท่องจำ มักสร้างปัญหาทางวินัย					
8. มุ่งมั่นจะทำแต่สิ่งที่ตนสนใจ ไม่รับผิดชอบงานอื่นที่ให้ทำ					
9. ไม่ชอบเรียนตามตารางสอน ถ้าสนใจจะทำให้เสร็จ ไม่ยอมเลิกเมื่อหมดคาบและต้องไปเรียนวิชาอื่น					
10. รีบเร่ง ทำงานเร็ว แต่ไม่ประณีต เรียบร้อย					
11. รำคาญที่จะต้องทำงานกับคนอื่น					
12. ชอบแซว หรือ แกล้งคนอื่น ชอบทำให้คนอื่นเป็นตัวตลก					
13. ชอบยุ่งกับเรื่องของชาวบ้าน					
รวมคะแนนแต่ละช่อง					
คุณนำหน้าคะแนน	X 1	X 2	X 3	X 4	X 5
รวมคะแนน					

_ x 1_ x 2_ x 3_ x 4_ x 5_ รวมคะแนนแต่ละช่อง (คะแนนเต็ม = 75)

_____รวมคะแนนทุกช่อง _____ลำดับที่ _____

คุณรำคาญเด็กประเภทนี้หรือเปล่า ถ้ารำคาญ ให้ถอนตัวจากโครงการ เพราะคุณจะมีอาการเครียด และถ้าทั้งเด็กทั้งครูเครียด จะไม่เกิดการพัฒนาแน่ๆ

2. การใช้คะแนนปลายปีหรือปลายภาคการศึกษา คัดเด็กที่มีคะแนนสูงสุด 20 % เอาไว้

ถ้าคุณมีนักเรียน 500 คน คัด ที่ 1-100 คนที่ได้คะแนนสูงสุดไว้

ถ้าคุณมีนักเรียน 200 คน คัด ที่ 1-40 คนที่ได้คะแนนสูงสุดไว้

ถ้าคุณมีนักเรียน 30 คน คัด ที่ 1-6 คนที่ได้คะแนนสูงสุดไว้

3. การใช้แบบสำรวจแววภาษา

หลังจากคัดนักเรียนไว้ตามขั้นตอนแรกแล้ว ให้กรอกแบบวัดความสามารถพิเศษทางภาษาของนักเรียนแต่ละคน

ตารางที่ 1.2

แบบสำรวจแววภาษา

ชื่อ..... โรงเรียน.....ชั้น.....อายุปี.....เดือน
 ชื่อครูหรือผู้ที่กรอกแบบสำรวจ.....รู้จักเด็กมานานปี..... เดือน
 ในฐานะ..... วันที่กรอกแบบสำรวจ.....

ที่	แววนักแปลและล่าม	น้อย มาก	น้อย	มีบ้าง	มีมาก	มีตลอด เวลา
1.	ความจำดี ชอบจด และจำสำนวน ศัพท์ในภาษา					
2.	ชอบเล่นเกมส้ภาษาหรือ เล่น ปริศนาอักษรไขว้ scrabble, puzzle					
3.	ถ้าเห็นคนต่างชาติ จะชอบเข้าไปคุยด้วย					
4.	ชอบเปิดพจนานุกรมหาศัพท์ หรือหาหนังสือภาษาอังกฤษ มาอ่าน					
5.	ชอบร้องเพลงภาษาอังกฤษ เขียนเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา					
6.	ชอบอ่านภาษาอังกฤษ แล้วจดบันทึกสิ่งที่ชอบลงสมุดบันทึก					
7.	หาโอกาสเรียนภาษาจากสื่อทีวี เทป เพลง ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์					
8.	รู้จักใช้กลยุทธ์แก้ปัญหาเวลาสื่อสารกับคนต่างชาติไม่ได้ เพราะมีภาษาไม่พอ					
9.	เดาเก่ง ไม่วิตกถ้าไม่รู้ทุกคำ					
10.	เวลาพูดภาษาอังกฤษ จะเขียนเสียงให้เหมือน					
11.	ไม่อายที่จะใช้ภาษาอังกฤษต่อหน้าคนอื่น					
	รวมคะแนนแต่ละช่อง					
	คูณด้วยน้ำหนักคะแนน	X 1	X 2	X 3	X 4	X 5
	รวมคะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 55)					
	ลำดับที่					

4. คัดผู้ที่มีแววภาษาสูงสุดไว้ 3 %

นำรายชื่อที่ได้จากตารางที่ 2 มาเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อยแล้วคัดไว้ 3 % กล่าวคือ

ถ้าคุณมีนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 500 คน คัดไว้ 15 คน

ถ้าคุณมีนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 100 คน คัดไว้ 3 คน

ยกเว้นแต่ว่าคุณมีนักเรียนที่คุณเห็นว่ามีความโดดเด่น ก็ให้ปรึกษาหารือระหว่างเพื่อนๆ ที่ทำโครงการร่วมกัน แต่ห้ามเอารายชื่อเด็กฝาก เด็กเส้นเข้ามาเป็นอันตราย เพราะสุดท้ายเมื่อประเมินจากผลงานของเด็ก พวกเด็กฝาก เด็กเส้นของคุณก็จะหลุดจากรายชื่อ ทำให้คุณเสียเวลาพัฒนาเขาไปเปล่าๆ

ขั้นตอน 4 ขั้นตอนนี้คือขั้นตอนแรกของการเสาะหา เรายังจะต้องให้เด็กผ่านขั้นตอนของการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผลงานของนักเรียน ดังจะได้กล่าวถึงในบทต่อไป สำหรับขั้นตอนแรกของการเสาะหา อาจจะสรุปเป็นตารางง่ายๆ ได้ดังนี้

แสดงการเสาะหาและการคัดสรรผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ

1. การสำรวจหาผ้าหยศ
2. การใช้คะแนนปลายปีหรือปลายภาคการศึกษา
คัดเด็กที่มีคะแนนสูงสุด เอาไว้ 20 %
3. การใช้แบบสำรวจแววภาษา
4. คัดผู้ที่มีแววภาษา
สูงสุดไว้ 3 %

ในกรณีของโรงเรียนไพท มีเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ 527 คน และได้คัดไว้เข้าโครงการระยะแรก 15 คน

การคัดเลือกเด็กเข้าโครงการ ด้วยวิธีการดังกล่าว ควรทำทุกปีทั้งโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพราะเด็กบางคนแสดงความสามารถอย่างชัดเจนตั้งแต่ยังเยาว์ ในขณะที่เด็กบางคนมาแสดงภายหลัง (Late bloomers) บางคนก็เก่งหลายทาง บางคนก็เก่งทางเดียว เราจึงควรให้การพุ่มพักแก่เด็กตั้งแต่วัยประถมศึกษา อันเป็นวัยที่สำคัญมากต่อการสร้างรากฐานขององค์ความรู้ต่อไปในอนาคต



บทที่ 2

การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้อย่างไร

หลักการในการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา

ในโครงการวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาว่าในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษในระดับต้นๆนี้สิ่งที่จะต้องทำก่อนสิ่งอื่นคือ

การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น อยากค้นคว้าหาคำตอบ การให้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพราะเด็กกลุ่มนี้ในการเรียนปกติจะก้าวหน้าทางความคิด มากกว่าเด็กอื่นๆ ประมาณ 2 - 6 เท่า แต่เนื่องจากห้องเรียนไทยมีเด็กจำนวนมาก ครูจะไม่มีเวลาสนใจเขาเหล่านี้ และช่วยให้เขาพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ ทางออกคือจะต้องทำให้เด็กกลุ่มนี้เป็นผู้เรียนที่ไม่ต้องพึ่งครูมากก็สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

หลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อพัฒนาการของเด็ก สร้างบรรยากาศของการเรียนได้ในทุกสถานที่ เวลา และโอกาส และเป็นลาน หรือเวทีให้เขาได้แสดงความสามารถของตนเอง ดังนั้นจึงได้ออกแบบหลักสูตรให้มีลักษณะดังนี้

โครงสร้างหลักสูตร

ในกระบวนการพัฒนา เด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษานี้ ได้ใช้หลักสูตรที่ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้การสอน 6 หน่วย ดังรายละเอียดข้างล่าง

หน่วยการเรียนรู้การสอน	เป้าหมายการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 1 Are you good at English ?	1. ฝึกการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ 2. มีความสามารถในการใช้ภาษาด้านต่างเพื่อแสดงออกและนำเสนอความคิดของตน 3. มีความสามารถในการสร้างกิจกรรมและเกมภาษาอย่างสร้างสรรค์

หน่วยการเรียนรู้การสอน	เป้าหมายการเรียนรู้
<p>หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 2</p> <p>วรรณกรรมเด็ก - ประตูลู่สวนภาษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปลูกฝังความใฝ่หาความรู้ (natural curiosity) รักการอ่าน มีความรักและเข้าใจในวรรณกรรมโลก และการถ่ายทอดวรรณกรรมประจำชาติไปให้โลกรู้ 2. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของคนอื่น มีความรับผิดชอบ เสียสละ และมีความสามารถในด้านการจัดการ 3. พัฒนาการเห็นคุณค่าทางด้านความงาม และจริยธรรม
<p>หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 3</p> <p>ศิษย์มีศรี-The Little Socrates</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ 2. พัฒนาทักษะการคิด 6 ระดับ คือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้ ความจำ 2. ความเข้าใจ 3. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 4. ความสามารถในการสังเคราะห์ 5. ความสามารถในการประเมินตัดสินคุณค่า ความถูก ผิด และวิจารณ์ และ 6. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์
<p>หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 4</p> <p>To the Bookshop – A Living Library</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. รู้แหล่งแสวงหาความรู้ และมีความสามารถในการเลือกหนังสือ 2. ปลูกฝังความใฝ่รู้ รักการอ่าน
<p>หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 5</p> <p>Falling for Good Books</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปลูกฝังความเป็นกัลยาณมิตร 2. ความสามารถในการเขียน และ 3. พุดแนะนำหนังสือ และนำเสนอความคิดของตนอย่างมีเหตุผล
<p>หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 6</p> <p>English Through the Internet</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปลูกฝังความใฝ่รู้ รักการเรียน 2. รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อนำมาพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 3. รู้จักใช้เทคโนโลยีและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 4. มีความเป็นกัลยาณมิตร แนะนำรายการภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ตให้เพื่อนๆที่ไม่อยู่ในโครงการ

การเรียนการสอนเด็กที่มีความสามารถพิเศษนี้ ต้องการความหลากหลาย ทางด้านความลึกและความกว้างของหลักสูตรที่จะต้องออกแบบให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ในสื่อชุดนี้ได้ใช้เรื่อง The Trojan War ที่ได้แต่งให้ง่ายหลังจากที่เทียบดูกับหนังสือเรียน ที่นักเรียนใช้ในห้องเรียน หรือใช้หนังสือ สองภาษา ชุด E.T. เพื่อนรัก เพื่อให้เด็กเรียนอบอุ่นและเกิดความมั่นใจว่าถึงอ่านบางตอนไม่รู้เรื่องก็สามารถจะอ่านภาษาไทยได้ แต่ได้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างที่อ่าน แต่ในโรงเรียนบางแห่ง อาจใช้หนังสือที่ยากกว่านี้ และกิจกรรมทั้งหมดที่ให้มานั้น เป็นเพียงตัวอย่าง คุณครูสามารถจะดัดแปลงหรือสร้างหลักสูตรใหม่ที่เหมาะสมกับผู้เรียนขึ้นใช้เอง

หน่วยการเรียนการสอน ทั้ง 6 หน่วย นี้ เป็นเพียงตัวอย่างของหลักสูตรที่ได้ใช้ รูปแบบการจัดการศึกษาแบบบูรณาการจากรูปแบบการจัดการศึกษาของนักการศึกษาสี่ท่าน คือ เรนชูลี บลูม โคลเบอร์ค และ คราธ เวล โดยอาจจะสรุป หลักการในการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาสรุปได้โดยย่อดังนี้

พัฒนาการทางภาษา เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรม บทบาทของนักเรียน บทบาทของครู และบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

พัฒนาการทางภาษา เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรมบทบาทของผู้เรียน บทบาทของครู และบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษา สำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา

การพัฒนาทางภาษา ของนักเรียน	เป้าหมาย	เนื้อหา / กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู และสภาพ แวดล้อม	บรรยากาศและสภาพแวดล้อม ในการเรียน
<p>การปลูกฝังความใฝ่รู้ (natural curiosity) และการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้</p> <p>พัฒนาการทางการคิด วิเคราะห์ -แนวคิดนามธรรม -การจัดระบบความคิด รวบยอด</p>	<p>- มีความอยากรู้ อ่านอะไรแล้วนำมาคิด วิเคราะห์ หาคำตอบ</p> <p>- รู้แหล่งแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น ร้านหนังสือ ห้องสมุด ผู้รู้ใช้หนังสืออ้างอิงเป็น และแก้ไขความติดขัดทางภาษาได้ เช่น พจนานุกรม สารบัญ</p> <p>-รู้วิธีการตั้งคำถามที่ขกขึ้นจากระดับความรู้ ความจำในระบะต้นไปสู่ความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ (ระดับวิเคราะห์โครงสร้างได้) ประเมินค่า (วิจารณ์ความถูกต้องทั้งในด้านวิชาการ</p>	<p>-ให้ นักเรียนมีโครงสร้างในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง</p> <p>-มีการค้นพบจากประสบการณ์จริง</p> <p>-ให้นักเรียนอ่านมาก ฟังมาก และคิดมาก</p> <p>- นักเรียนถามคำถามทำไม ในทุกระดับ และพยายามแสวงหาคำตอบเท่าที่ทำได้</p> <p>- นักเรียนอภิปรายและใช้กระบวนการกลุ่มตัดสินใจในทุกกรณี นักเรียนเป็นผู้</p>	<p>-ให้ นักเรียนมีโครงสร้างในการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง</p> <p>-อำนวยความสะดวก</p> <p>-จัดประสบการณ์ให้มีการค้นพบ</p> <p>-จัดหาสื่อการสอน ตำรา ค้นคว้า</p> <p>-จัดกิจกรรม กระตุ้นความสนใจ ทำทหายความสามารถ</p> <p>-เคารพความคิดเห็นของผู้เรียน เชื่อว่าผู้เรียนมีวุฒิภาวะดี</p> <p>สมควรในการตัดสินใจด้วยตนเองหรือโดยกระบวนการกลุ่ม</p>	<p>สภาพที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centred)</p> <p>1.นักเรียนที่เริ่มต้นไม่เท่ากัน ไม่ต้องจบเท่ากัน แต่ทุกคนต้องมีพัฒนาการ</p> <p>2. นักเรียนทุกคนมีศักยภาพในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถช่วยตัวเองได้ เมื่อไม่มีครูอยู่ด้วย</p> <p>3. นักเรียนควรมีโอกาสเลือกหัวข้อเรื่อง และวิธีการศึกษา</p>

การพัฒนาทางภาษา ของนักเรียน	เป้าหมาย	เนื้อหา / กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู และสภาพ แวดล้อม	บรรยากาศและสภาพแวดล้อมใน การเรียนรู้
<p>-การวิเคราะห์ปัญหา เหตุ แห่งปัญหา และทางออก ต่างๆ</p> <p>พัฒนาทักษะความเป็น ผู้นำ</p> <p>พัฒนาทักษะการแสดง ออก</p> <p>พัฒนาทักษะทางภาษา และทักษะในการสื่อสาร (ฟัง อ่าน พูด เขียน</p>	<p>และในการตีลธรรมจรรยา) และ ความคิดสร้างสรรค์ (การคิดแบบ เฉียบแหลม การคิดแบบยืดหยุ่น .การคิดปรับปรุงให้ดีกว่าเดิม คว คิดแบบสร้างสรรค์)</p> <p>มีความมั่นใจ กล้าเสี่ยง วิเคราะห์ คนเป็น (ด้านความสามารถและ นิสัย) ใช้คนถูกงาน ทำงานเป็นทีม ได้ เคารพความคิดเห็นของกลุ่ม ความรับผิดชอบ เสียสละ มุ่งประโยชน์ส่วนนักเรียนวม</p> <p>กล้าแสดงออก สามารถสื่อความ ได้ ชัดเจน บรรลุจุดมุ่งหมายโดยการ พูดหรือเขียน ใช้สื่ออักษรและสื่อ ภาพ (ตาราง กราฟ ภาพวาด ภาพ ถ่าย) และสื่อประเภทต่างๆ (สื่อ สิ่งพิมพ์ สื่อ คอมพิวเตอร์ สื่อ</p>	<p>อธิบายให้เหตุผลของคำ ตอบและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เสนอสถานการณ์ที่ขัดแย้งที่ ต้องใช้ความคิดนามธรรม และ /หรือความรู้จากหลายๆ สาขาวิชา</p> <p>จัดกิจกรรมโครงการให้มี กิจกรรมกลุ่มที่จะฝึกทักษะ การผลักดันเป็นผู้นำในด้าน ที่ตนมีความสามารถ และผู้ ตามในด้านที่คนอื่นมีความ สามารถสูงกว่า รับฟังความ คิดเห็นคนอื่น ใช้เหตุผล</p> <p>ได้มีโอกาสใช้เครื่องมือ ในการสร้างสื่อจริง ฝึกการประเมินผลงานของ ตนเองต่อเพื่อนในห้อง ผู้ฟัง และผู้ชมทั่วไป (Port folio Assessment</p>	<p>- เลือกกลยุทธ์ และลีลาการ เรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะ กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม/ คน</p> <p>- ให้เครื่องมือในการประเมิน ตนเอง</p> <p>-ปฏิบัติต่อคำถาม และข้อคิด ของนักเรียนทุกคนด้วยความ เคารพ ไม่นั่นเรื่อง ถูก-ผิดจน เกินไป</p> <p>- สนับสนุนการร่วมกันคิดและ ตัดสินใจ และรับผิดชอบร่วมกัน</p> <p>- สังเกต บันทึก --- ชื่นชม สร้างเครื่องมือและวิธีการ และโอกาสให้นักเรียนได้ ประเมินตนเอง และได้รับ การยอมรับ</p>	<p>4. การเรียน คือการสอนให้นักเรียน แข่งกับตัวเอง ทำผลงานให้ดีกว่า เดิม สร้างงานให้เกิดความ สมบูรณ์แบบแม้ว่าจะเสียเวลามาก ขึ้น</p> <p>5. นักเรียนรับผิดชอบการจัด กิจกรรมในชมรมออนไลน์คือ ชมรมอินเทอร์เน็ต) และหาสมาชิก ที่เป็นนักเรียน นอกโครงการเพื่อนำ สิ่งที่มีประโยชน์จากโครงการไป เผยแพร่ต่อเพื่อนๆ ในฐานะ กัลยาณมิตร</p> <p>และในระดับที่สูงขึ้นไป นักเรียนจะ หาโอกาสในการวางแผนที่จะส่งผล งานไปแสดง ตามเวทีต่างๆโดย ปรึกษาครู ต่อไปจะมี Website ของศูนย์แห่งชาติให้นักเรียน แสดง ผลงาน</p> <p>ครูควรจัดเวลาที่จะทำงานและ</p>

การพัฒนาทางภาษา ของนักเรียน	เป้าหมาย	เนื้อหา / กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู และ สภาพแวดล้อม	บรรยากาศและสภาพแวดล้อม ในการเรียน
<p>-พัฒนาความสามารถในการใช้กลยุทธ์และเทคนิค ในการใช้ภาษา</p> <p>- พัฒนาทักษะการคิดแบบสร้างสรรค์</p> <p>- พัฒนาทักษะทางด้านจิตพิสัย</p>	<p>สไลด์ สื่อเทป ฯลฯ) ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>การมีอิสระ (ความสุขความพึงพอใจในการเรียน) วิริยะ (ความเพียรต้องการความสมบูรณ์แบบ) จิตตะ (สมาธิ เอาใจใส่) วิมังสา</p> <p>ความสามารถในการทำงานเป็นทีม</p> <p>การยอมรับฟังความคิดเห็นคนอื่น</p> <p>ความรับผิดชอบ เสียสละ มุ่งประโยชน์ส่วนรวม</p>	<p>ร่วมนิทรรศการแข่งขัน (ใน และ นอก ร.ร.) ทางทีวี สื่อ สิ่งพิมพ์</p> <p>นักเรียนพัฒนาโครงการที่ใช้ได้ในชีวิตจริง</p> <p>มีโอกาสแลกเปลี่ยนถ่าย - ทอดและแสดงความคิด (ดี ชม) เกี่ยวกับผลงานของตนและเพื่อน เพื่อพัฒนา</p> <p>งานไปสู่ความสมบูรณ์แบบ</p> <p>- ศึกษาชีวิต พัฒนาการ ค่านิยมของบุคคลสำคัญ</p> <p>- ให้นักเรียนเปรียบเทียบการตัดสินใจของบุคคลสำคัญกับของนักเรียน</p>	<p>จัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้พบปัญหาจริงๆ</p> <p>-เสนอสถานการณ์จริงที่ขัดแย้งทางจริยธรรม</p>	<p>ให้คำปรึกษากับเด็กในชมรมและสนับสนุนการทำโครงการเป็นทีม การจัดนิทรรศการแข่งขัน(ในและนอก ร.ร. ทีวี สื่อ ฯลฯ)</p> <p>นักเรียนให้โอกาสได้ใช้อุปกรณ์ที่จำเป็นเช่น คอมพิวเตอร์กราฟฟิค Printer กล้องวิดีโอ ในการรังสรรค์งานครบกระบวนการจนสามารถทำได้เอง ถึงระดับจัดจำหน่ายได้ทันทีหรือเมื่อจบการศึกษา</p> <p>ทุกภาคฤดูร้อนนักเรียนควรมีการตั้งเป้าหมายว่าต้องการจะทำอะไรได้สำเร็จและโรงเรียนควรแสวงหาแหล่งฝึกฝนกับผู้เชี่ยวชาญ ค่ายภาษาในแต่ละสาขา และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่มีการประเมินจากสถานการณ์จริง</p>

บทที่ 3

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

โรงเรียนไพทอคมศึกษา

หลักสูตร

หลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นที่โรงเรียนไพทอคมศึกษานี้ สร้างไว้สำหรับนักเรียนที่อยู่ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ได้ผ่านการคัดเลือกตั้งกระบวนการที่อธิบายไว้ในบทที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

- เพื่อคัดเลือกผู้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ
- เพื่อพัฒนาแววภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในเรื่องต่อไปนี้
 - นิสัยใฝ่หาความรู้ มีเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง
 - รักการอ่าน
 - พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิด การพูด และเขียน จากระดับที่นักเรียนมีความสามารถให้สูงยิ่งขึ้น รวมทั้งสิ้น 6 ระดับดังนี้
 - ความรู้ ความจำ
 - ความเข้าใจ
 - การวิเคราะห์
 - การสังเคราะห์
 - การประเมินค่า
 - วิจารณ์
 - การสร้างสรรค์
 - มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของคนอื่น มีความรับผิดชอบ เสียสละ มีความสามารถในด้านการจัดการ
 - มีความรักและเข้าในวรรณกรรม
 - มีความสามารถในการแสดงออก ชักชวนแนะนำหนังสืออ่านที่มีคุณค่า
 - มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร

โครงสร้างหลักสูตร

ในกระบวนการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษานี้ ได้ใช้หลักสูตรที่ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้การสอน 6 หน่วย คือ

- 2.1 หน่วยการเรียนรู้การสอน ที่ 1 Are you good at English ?
- 2.2 หน่วยการเรียนรู้การสอน ที่ 2 วรรณกรรมโลก- ประตูดุสวณภาษา
- 2.3 หน่วยการเรียนรู้การสอน ที่ 3 ศิษย์มีครู The Little Socrates
- 2.4 หน่วยการเรียนรู้การสอน ที่ 4 To The Bookshop – A Living Library
- 2.5 หน่วยการเรียนรู้การสอน ที่ 5 Falling for Good Books
- 2.6 หน่วยการเรียนรู้การสอน ที่ 6 English through the Internet

เวลาเรียน

หน่วยการเรียนรู้การสอนทั้ง 6 หน่วยนี้ ใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมง โดยอาจจัดได้หลายรูปแบบดังนี้

1. จัดสอน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ในชั่วโมงกิจกรรม หากมีการคัดเลือกผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ หรือ
2. จัดสอน ในวันเสาร์ เพื่อให้นักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆที่สนใจเข้าโครงการ หรือ
3. สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ไกลและไม่สามารถจัดห้องเรียนพิเศษเนื่องจากมีนักเรียนไม่เพียงพอ ก็อาจปรับไปเป็นกิจกรรมเสริม สำหรับเด็กที่เรียนเร็ว ทำกิจกรรมที่ครูสั่งเสร็จแล้วในห้องเรียนปกติก็ได้

เงื่อนไขและบริบทของการนำหลักสูตรไปใช้

แบบประเมินความพร้อมของโรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้

โรงเรียนของท่านมีความพร้อมหรือไม่ในเรื่องต่อไปนี้

ที่	ความพร้อม	มี	ไม่มี
1	มีนักเรียน มากกว่า 1,500 คน		
2	มีครูภาษาไทยที่ผ่านการอบรมหรือมีความรู้ในเรื่องทฤษฎีการสอนผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา การสร้างหลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา		
3	ผู้สอนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมทางด้านเจตคติ		
4	ผู้บริหารมีความต้องการที่จะพัฒนาในเรื่องนี้		
5	ผู้บริหารได้จัดสรร งบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ (คอมพิวเตอร์ที่ต่อกับอินเทอร์เน็ตได้) สถานที่ และบุคลากร (จ้างครูพิเศษ มีที่ปรึกษา)		
6	ผู้บริหารอำนวยความสะดวกทางด้าน การจัดตารางสอน การดำเนินการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล การประสานงานติดต่อกับผู้ปกครอง		

กรุณาศึกษาหลักสูตรแกนข้างล่างและปรับให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดของท่าน

หลักสูตรและแผนการสอน

หน่วยการเรียนรู้การสอน ทั้ง 6 หน่วย มี เป้าหมายและแผนการสอน ดังต่อไปนี้

หลักสูตรและแผนการสอน

หลักสูตร

เป้าหมาย	หน่วยการเรียนการสอน
1. การปลูกฝังความใฝ่รู้ (natural curiosity) รักการอ่าน มีความรักและเข้าใจในวรรณกรรมประจำชาติ	หน่วยการเรียนการสอน ที่ 1 Are You good At English ?
2. ให้เครื่องมือในการสร้างความรู้	หน่วยการเรียนการสอน ที่ 2 วรรณกรรมโลก - ประตูกู่สวนภาษา
3. พัฒนาทักษะการอ่าน การคิด การพูดและเขียนจากระดับ 1) ความรู้ ความจำ 2) ความเข้าใจ และ การนำไปใช้ได้ 3) การวิเคราะห์ 4) การสังเคราะห์ 5) การประเมินค่า และ 6) การรังสรรค์จากความคิดของตนเอง	
4. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและ เคารพความคิดเห็นของคนอื่น มีความรับผิดชอบ เสียสละ และมีความ สามารถในการจัดการ	หน่วยการเรียนการสอน ที่ 3 ศิษย์มีครู - The LittleSocrates
5. พัฒนาทักษะการแสดงออก ฟังการพูด เขียนแนะนำหนังสืออ่าน	หน่วยการเรียนการสอน ที่ 4 To The Bookshop - A Living Library
6. พัฒนาทักษะทางด้านจิตพิสัย การเห็นคุณค่า	
7. ฟังการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา มีความสามารถในการใช้ภาษาด้านต่างๆเพื่อแสดงออกและ นำเสนอความคิดของตน	หน่วยการเรียนการสอน ที่ 5 Falling for Good Books
8. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้โดยใช้ภาษา อังกฤษ	หน่วยการเรียนการสอน ที่ 6 English Through The Internet

แผนการสอน

หน่วยการเรียนรู้การสอน	การพัฒนาทางภาษา/เป้าหมาย	เนื้อหา / กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู สภาพแวดล้อม	อุปกรณ์/ สื่อการสอน
<p>1. Are You Good At English ?</p> <p>2.วรรณกรรมโลก สำหรับเด็ก - ประตูลู่สวนภาษา</p>	<p>1) ให้นักเรียนประเมินตนเอง และทำกิจกรรมสำรวจแววภาษา</p> <p>1.1 ฝึกการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา</p> <p>1.2 ฝึก grammar sensitivity</p> <p>1.3 ฝึกการถอด เข้ารหัส</p> <p>1.4 ฝึก การขยายวงศัพท์ ที่รู้ การสร้างความร่ำรวยทางภาษา ศัพท์ สำนวน</p> <p>1.5 ฝึกการเดาศัพท์จากบริบท</p> <p>1.6 จัดประสบการณ์ให้มีการค้นพบ</p> <p>1.7 ฝึกหา / เดาแหล่งที่มาของข้อมูล</p> <p>1.8 ฝึกพัฒนาความจำ</p>	<p>1) ทำแบบประเมิน ทำกิจกรรม และสร้างกิจกรรมเพิ่มตามความถนัดและความสามารถ</p> <p>2) อ่านชุดวรรณกรรมโลกสำหรับเด็ก (The Trojan War)</p> <p>3) ฝึกใช้โครงสร้างการอ่านจับใจความสำคัญตั้งคำถาม หาคำตอบ นักเรียนถามคำถามใคร ทำอะไร ทำไม ในทุกระดับ และพยายามแสวงหาคำตอบเท่าที่ทำได้</p> <p>4) ฝึกการเขียนแนะนำหนังสืออ่าน และการนำเสนอ</p> <p>5) สอนให้นักเรียนมีการแบ่งงานในการแสวงหาความรู้แล้วนำความรู้มาบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้</p> <p>6) ส่งเสริมให้ผลงานของนักเรียนได้รับการประเมินจากเพื่อน</p>	<p>จัดหาสื่อการสอน ดำเนินการว่า กระตุ้นความสนใจ ทำท่ายความสามารถ</p> <p>จัดกิจกรรม เลือกลดกลยุทธ์ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม/ คน</p> <p>ให้เครื่องมือในการประเมินตนเอง</p> <p>ปฏิบัติต่อคำถาม และข้อคิดของนักเรียนทุกคนด้วยความเคารพ ไม่นั่นเรื่องถูก-ผิดจนเกินไป สนับสนุนการร่วมกันคิดและตัดสินใจ และรับผิดชอบร่วมกัน</p> <p>จัดทำโปรไฟล์พฤติกรรมสร้างสรรค์ของเด็กแต่ละคน</p> <p>สังเกต บันทึก ทดสอบ</p>	<p>1) สื่อการสอนชุด Are you good at English ? สำออง หิริญบุรณะ และ คณะ</p> <p>2) คู่มือครูและแบบฝึกเพิ่มเติม</p> <p>3) The Trojan war</p> <p>4) หนังสือชุด อี ที เพื่อนรัก</p> <p>5) พจนานุกรม ไทย -อังกฤษ -ไทย</p> <p>5) 5.1 เกม ภาษา 5.2 Talking dictionary</p> <p>6) บริการอินเทอร์เน็ต ในเวลาเรียน และตอนเช้าก่อนเข้าเรียน</p>

หน่วยการเรียนรู้การสอน	การพัฒนาทางภาษา/เป้าหมาย	เนื้อหา / กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู สภาพแวดล้อม	อุปกรณ์/ สื่อการสอน
<p>3. ศิษย์มีครู The Little Socrates</p> <p>4.To The Bookshop -A Living Library</p> <p>5. Falling For Good Books.</p> <p>6. English Through The Internet</p>	<p>2) การปลูกฝังความใฝ่รู้ (natural curiosity)มีความรักและเข้าใจในวรรณกรรมประจำชาติต่างๆ</p> <p>3) พัฒนาการทางการคิดวิเคราะห์จากระดับ 1) ความรู้ความจำ 2) ความเข้าใจและการนำไปใช้ได้ 3)การวิเคราะห์ 4) การสังเคราะห์ 5) การประเมินค่าและ 6) การรังสรรค์จากความคิดของตนเอง 7)การเคารพความคิดเห็นคนอื่น</p> <p>ใฝ่รู้แหล่งแสวงหาความรู้ การปลูกฝังความใฝ่รู้ การรักการอ่าน ให้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การเลือกหนังสือ การแนะนำหนังสือ</p> <p>พัฒนาทักษะการแสดงออก การใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ ปลูกฝังความใฝ่รู้</p>	<p>7) 7.1 ฝึกการเล่นกับภาษา 7.2 ให้นักเรียนสร้างกิจกรรมเพิ่มและหาความหมายจากการเดาศัพท์ และตรวจสอบกับพจนานุกรม จัดประสบการณ์ให้มีการค้นพบ</p> <p>8) ให้นักเรียน ช่วยกันสร้างกฎสำหรับภาษา จัดประสบการณ์ให้มีการค้นพบ</p> <p>9) อภิปราย “ทำไม อี ที จึงถูกมนุษย์คุกคาม” เสนอสถานการณ์ขัดแย้งทางจริยธรรม</p> <p>10) ให้นักเรียนมีโครงสร้างในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง</p> <p>11) ในทุกกรณี นักเรียนเป็นผู้อธิบายให้เหตุผลของคำตอบและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>แปลผล</p> <p>รายงานพัฒนาการ</p> <p>สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการที่นักเรียนในโครงการจัด Bookworm Club เป็นบริการแก่นักเรียนนอกโครงการ</p> <p>สนับสนุน</p> <p>แบบพัฒนาความสามารถทางภาษา คำहरษา</p> <p>สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการที่นักเรียนในโครงการจัด Internet Fan Club เป็นบริการแก่นักเรียนนอกโครงการ</p>	

หน่วยการเรียนรู้ สอน	การพัฒนาทางภาษา/เป้าหมาย	เนื้อหา / กิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของ นักเรียน	บทบาทของครู สภาพ แวดล้อม	อุปกรณ์/ สื่อการสอน
	<p>การรักการเรียน ให้เครื่องมือใน การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ภาษาอังกฤษ ความเป็น กัลยาณมิตร</p>			

หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 1

Are You Good At English ?

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม-บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
1-3	<p>แบบประเมินตนเอง</p> <p>หน่วยการสอนที่ 1</p> <p>บันทึกการสอนของครู (สำหรับบันทึกทุกคาบ)</p> <p>บันทึกของนักเรียน (เขียนเล่มให้นักเรียนบันทึกหลังการเรียนทุกคาบ)</p> <p>แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียนหลังหน่วยการเรียนรู้ที่ 1</p>	<p>-ทำแบบประเมิน ทำกิจกรรม และสร้างกิจกรรมเพิ่มตามความถนัดและความสามารถ</p> <p>เลือกทำกิจกรรมต่อไปนี้ 2-3 กิจกรรม</p> <p>- ฝึกการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา (Memory Game)</p> <p>- ฝึก grammar sensitivity (Words, Words, Words)</p> <p>- ฝึกการถอด เข้าวัด (Treasure Hunt),</p> <p>- ฝึก การขยายวงศัพท์ที่รู้ การสร้างความรู้รายทางภาษา ศัพท์ คำนวน (Be Like an Animal, Colour Words, Parts of the Body, Proverbs,)</p> <p>- ฝึกการเดาศัพท์จากบริบท (The Unhappy Bookworm)</p> <p>- ฝึกการแต่งโคลง (Little Shakespeare)</p> <p>- ฝึกการคิดเชิงเอกนัย(ตรรกะ) (โศครุติสน้อย)</p> <p>- ฝึกการคิดเชิงเอนกนัย (Quick Quiz)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนสำรวจแววนักเรียนแปลและล่าม 2. ทำกิจกรรมใน Are You Good At English ? 3. แบ่งกลุ่มฝึกตามความสนใจ 4. บันทึกผลงาน ความรู้สึก ฯลฯ ของนักเรียนหลังการเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กรอกแบบประเมินการพัฒนา 2. เขียนบันทึกของครูเมื่อจบการเรียนการสอนทุกคาบ 3. เมื่อจบหน่วยการเรียนการสอนที่ 1 แล้ว ให้กรอกแบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน 4. หลังชั่วโมงที่ 3 กรอกแบบวัดแววนักเรียนแปลและล่าม

<p>i n g (4) one (1) (2) a (n) (3) w a l k ↓</p>	<p>s i s t e r (1) car(s) (2) (2) red (1) n u m b e r</p>	<p>n a m e (s) (1) room (s) (1) (2) a (n) (2) h e r ↓</p>	<p>p e n (s) (1) coffee (1) (2) big (4) b o x ↓</p>
<p>e r (4) elephant (s) (1) (n) six (4) o x ↓</p>	<p>e n (3) apple (s) (1) (2) sad (2) r u ↓</p>	<p>b o o k (1) day (2) (3) some (1) b l u e</p>	<p>d u s k (1) nurse (s)(1) (3) quick (3) t e a c h</p>
<p>r u l e r (s) (4) elephant (s) (1) (1) six (3) c l e a n</p>	<p>i n g (4) er (4) (2) a (n) (2) h i s ↓</p>	<p>h a t (s) (1) socks (2) (4) space (1) a/ an ↓</p>	<p>(e) s (2) first (1) (3) slow (4) s i n g ↓</p>

n a m e (s) (1) house (1) (2) second (3) w a l k	b o o k (es) (1) train (2) (4) the (2) h o t	(e) s (2) first(2) (2) show (2) s i n g ↓	e r (4) er (4) (4) best (3) s l e e p ↓
m e a t (2) dress(es) (1) (2) a (n) (4) e a t	p e t (s) (1) late (2) (2) good (3) p l a y	(e) s (3) elephant(s) (1)(2) six (2) h e r ↓	i n g (4) cow(es)(2) (4) night (4) o x ↓
e r (4) small(1) (3) too (3) d r a w ↓	i n g (4) tree(s) (4) (1) white (1) t h a t ↓	h a n d (s) (1) sun(2) (2) the (1) t h i s	o u t (4) table(2) (2) white (2) r e d ↓

บันทึกของครู

สาขา : วิชาภาษาอังกฤษ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542

ประจำวันที่...เดือน.....พ.ศ. 2542

ชื่อ-นามสกุล	รายละเอียด
ดช. ป.....	เป็นเด็กชอบเล่นคอมพิวเตอร์ แต่พอให้เล่นในกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน ปกติก็เกิดความเบื่อหน่ายในกิจกรรมนั้น
คณ. ภ.....	มุ่งมั่นมากเพราะเป็นเด็กที่เล่นคอมพิวเตอร์ได้เก่งทีเดียว หัวไว เป็นเด็กที่เข้าใจและเรียนรู้ได้เร็วกว่าคนอื่นจะเห็นได้ชัดเจน
ดช. ธ.....	เป็นเด็กช่างพูด เวลาทำกิจกรรม เขาจะเป็นเด็กที่ร่าเริง ชอบตอบคำถามแบบถูก-ผิด ไว้ก่อนเสมอ และเป็นคนที่ทำให้เพื่อน ๆ หัวเราะได้เสมอ
คณ. ป.....	เป็นเด็กเงียบพูดน้อย เวลาทำกิจกรรมจะมีความตั้งใจมาก แต่ไม่ค่อยกล้าแสดงออก ในด้านการพูด ถ้าเป็นเรื่องการเขียน ความคิดที่เขียนออกมาจะดีมาก
ดช. ว.....	เวลาทำกิจกรรม ยังมีความมั่นใจในตนเองไม่มากนัก จะคอยดูท่าที่เพื่อน และคอยเสริมคำตอบจากเพื่อนเพื่อให้ดูว่ามีเหตุผลชัดเจนมากขึ้น

ลงชื่อผู้บันทึก

ลงชื่อผู้บันทึก

บันทึกของนักเรียน

วันนี้ฉัน มากที่สุด

กิจกรรมที่ได้ทำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมวันนี้

ชอบ	ไม่ชอบ

.....ผู้บันทึก

...../...../.....

หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 2
วรรณกรรมโลก - ประตูลู่สวนภาษา

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
4-5	<ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านเรื่อง Trojan War - บันทึกการอ่าน เอกสารหมายเลข 2.2 - แบบวัดความก้าวหน้าในการคิด - แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน (หน่วยที่ 2) 	<p>Task 2</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนพับหนังสือเป็นเล่ม Trojan War อ่าน หน้า 1-5 - จัดเส้นใต้คำศัพท์ที่ไม่รู้ และเดาศัพท์ว่าน่าจะแปลว่าอะไร - อ่านจับใจความและตั้งคำถามเป็นกลุ่มละ 3 คำถามในบันทึกการอ่านนักเรียนต้องตอบคำถามที่ตัวเองตั้งเอาไว้ - นักเรียนเขียนบันทึกคำถาม พร้อมคำตอบลงในบันทึกการอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> - แจกเอกสาร Trojan War - เตรียมบัตรคำถามเป็น 3 สี แยกตามความยากง่าย สีเหลือง (ง่าย) สีเขียว (ยากปานกลาง) สีชมพู (ยากมาก) - ยกตัวอย่างคำถาม 3 ระดับ - เตรียมบันทึกการอ่าน - ให้กำลังใจ ชวนให้เดาศัพท์ที่ไม่รู้ 	<p>สังเกตและกรอกบันทึกของครู</p> <p>นักเรียนในโครงการอ่านก่อนกรอกแบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน</p> <p>หมายเหตุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กจะมีปัญหาเรื่องศัพท์อาจจะถึงระดับอ่านไม่รู้เรื่องเลย แต่หลายคนจะอ่านได้ - ชักชวนให้เด็กเดาศความหมายของศัพท์ อย่าเพิ่งเปิดพจนานุกรม - ให้เด็กช่วยกันสรุปเรื่องโดยครูช่วยย่อ ๆ ว่า เจ้าชายปารีส มาลักพาตัวเฮเลนที่สวยมาก เฮเลนเป็นมเหสีของกิงเมน

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารการใช้พจนานุกรม - พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานที่มี (pretended) 	<ol style="list-style-type: none"> 3. นักเรียนใช้วิธีหาความหมายจาก 3 วิธี <ul style="list-style-type: none"> - พจนานุกรม (คู่มือเอกสาร) - ใช้ C.D. ROM - กดจาก Talking Dictionary 4. ผู้อ่านออกเสียงคำที่ไม่ทราบ 5. นักเรียนสร้างบัตรคำถามเพิ่มกลุ่มละ 12 คำถาม 6. ทุกคนนำบัตรภาพรวมกันเล่นเกมบันไดงู แล้วตั้งคำถาม 3 ระดับเอาไปเล่นเกม 	<ol style="list-style-type: none"> 3. นำเสนอโดยการอ่าน โดยให้นักเรียนที่เหลือประเมินเสียงอ่านกันเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา 4. ให้สมาชิกในกลุ่มสร้างบัตรคำถามจำนวน 12 คำถาม 5. นักเรียนแยกกลุ่มนำบัตรคำถามเล่นเกมบันไดงู 	<ol style="list-style-type: none"> 2. นักเรียนใช้พจนานุกรมและ Talking Dic ช่วยค้นหาเสียงและความหมายของคำ 3. นักเรียนได้ตั้งคำถามและปรึกษาครูทั้ง 6 4. ให้นักเรียนลอกคำถามทั้ง 3 ข้อ ลงกระดาษสามสี 5. อธิบายวิธีเล่นเกมบันไดงู <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนเปิดบัตรคำถามแล้วตอบคำถาม ถ้าตอบได้ก็จับบันทึกละแนนไว้ในบันของนักเรียน แล้วทอดลูกเต๋าเดิน ถ้าตอบไม่ได้ไม่มีสิทธิทอดลูกเต๋า

หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 3

Falling for good Books

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม - บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
7	- เอกสารศิษย์มีครู - แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน (หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 3)	Task 4 1. นักเรียนทำกิจกรรม “ศิษย์มีครู” 2. เอาคำถามที่นักเรียนตั้งไว้มาให้นักเรียนวิเคราะห์ความยากง่าย แล้วลงปกลี พร้อมทั้งให้คะแนน สีเหลือง 1 คะแนน สีเขียว 2 คะแนน สีชมพู 3 คะแนน สีเหลือง ง่าย สีเขียว ค่ายาก สีชมพู ปานกลาง 3. เอาคำถามที่ตั้งไปเล่นเกมบันไดงู	1. แจกเอกสาร “ศิษย์มีครู” อธิบายถึงครู ทั้ง 6 คือ 1.1 ครูใคร 1.2 ครูที่ไหน 1.3 ครูทำไม 1.4 ครูอย่างไร 1.5 ครูที่ไหน 1.6 ครูเมื่อไร 2. อธิบายวิธีแยกคำถามที่ตั้งไว้ว่าเป็นคำถามของครูคนไหน ยกตัวอย่างคำถาม 3 ระดับ 3. ให้นักเรียนระบุว่าคำถามใดยากที่สุด เพราะเหตุใด ก. เจ้าชายปารีสอยู่ เมืองอะไร ข. ทำไมพวกกรีกจึงช่วย King Men รับกับ Paris ค. “สวย” ภาษาอังกฤษใช้คำว่าอะไร - ครูถ่ายรูปหนังสือของนักเรียนแต่ละคนเพื่อเตรียมทำบรรณพิภพ	1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน กรอกบันทึกของครู 2. ศึกษาผลงานของนักเรียน แล้วกรอกแบบวัดพัฒนาการของนักเรียน หมายเหตุ 1. คำถาม อะไร ใคร ง่าย คำถาม อย่างไร แปลว่าอะไร ยากปานกลาง คำถาม ทำไม ยากมากเพราะต้องให้เหตุผลที่ได้แย้งกันได้ 2. คำถามประเภทยากจะมีการถกเถียงกันว่าคำตอบใดถูกให้ใช้กระบวนการกลุ่มตัดสินว่าเสียงส่วนใหญ่ยอมรับ จึงจะได้คะแนน 3. เด็กบางคนจะตั้งคำถามที่ยากมาก เช่น ในเรื่อง Trojan War มีตัวละครกี่คน ชื่ออะไรบ้าง ให้ครูช้กว่า ตอบได้หรือไม่ หรือมีประโยชน์ที่จะตอบหรือไม่ และจะถามอย่างไรให้ได้
8-12	เอกสาร Bookworm Club (เอกสารหมายเลข 3.2) หนังสือ E.T. เพื่อนรัก สำนักพิมพ์	Task 5 (การบ้าน) - ให้นักเรียนอ่านหนังสือ E.T. เพื่อนรัก ตอนที่ 1-5 - ให้นักเรียนกลับไปอ่านหนังสือที่แต่ละคนได้เลือกซื้อและนำมาอภิปรายในสัปดาห์ต่อไป		

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
14-15	<p>- ตรวจสอบว่านักเรียนเตรียมเงินค่าหนังสือมาประมาณคนละ 50 บาท ที่ขอมมาจากผู้ปกครอง (กรณีนักเรียนที่ไม่มีเงินทางโรงเรียนจะเป็นผู้ให้ทุน)</p>	<p>Task 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนได้เตรียมรายชื่อหนังสือที่สนใจและตรวจสอบกับบริการของร้านหนังสือว่ามีหรือไม่ - ฟังคำแนะนำจากบริการ <ol style="list-style-type: none"> 1. ประเภทหนังสือ 2. ที่เก็บหนังสือแต่ละประเภท - นักเรียนรับทราบเงื่อนไขและกติกาของการเลือกซื้อหนังสือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ราคาหนังสือ 2. เวลาในการเลือกซื้อ 3. จุดนัดพบ - นักเรียนเลือกซื้อและค้นหาหนังสือที่ตนเองต้องการอ่านได้ครบถ้วน 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนกลับไปคิดว่าหนังสือเรื่องใดที่นักเรียนอยากจะซื้อหรือสนใจเป็นพิเศษ - ให้บริการในร้านอธิบายถึงแต่ละส่วนของร้านมีการแบ่งหนังสืออย่างไร ถ้าสนใจความรู้รอบตัว/นิทานจะไปหาได้ที่ชั้นใด และส่วนใดของร้าน - ครูนัดหมายเวลาโดยให้เวลาในการหาซื้อหนังสือ 3 ชั่วโมง - ในขณะที่นักเรียนค้นหาหนังสือครูที่เป็นครูที่ปรึกษาโครงการก็จะช่วยดูและแนะนำหนังสือให้กับนักเรียนบ้างว่ามีเล่มใดน่าสนใจและให้นักเรียนเป็นผู้พิจารณา - ครูที่ปรึกษาตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้งของการเลือกซื้อถ้าราคาหนังสือเกินกว่าราคาที่กำหนดเล็กน้อยก็อนุญาตให้นักเรียนเลือกซื้อได้ 	<p>ประโยชน์มากกว่า เช่น ถามว่า ตัวละครหลักมีใครบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนตัดสินใจลำบากในการที่จะเลือกซื้อหนังสือ เพราะเมื่อเลือกมาแล้วประมาณ 4-5 เล่ม เมื่อพิจารณาแล้วชอบทุกเล่ม - ครูที่ปรึกษาจะต้องช่วยชี้แนะ เช่น หนังสือเล่มนี้จะดีกว่าอีกเล่ม เพราะเหตุใด หรือถ้าเลือกเล่มนี้แล้วอีกเล่มมีเพื่อนซื้อหรือเลือกแล้วให้นักเรียนไปแลกเปลี่ยนอ่าน - หลังจากเสร็จกิจกรรมการเลือกซื้อนักเรียนมีความสุขมากโดยทุกคนจะคุยกันบนรถและแลกเปลี่ยนสอบถามชื่อหนังสือซึ่งกันและกันอย่างสนุกสนาน

หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 4

To the Bookshop : A Living Library

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
13 To the bookshop: A Living Library	<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อร้านหนังสือ - ออกจดหมายถึงผู้ปกครอง ขอ อนุญาตนำนักเรียนไปร้านหนังสือ - หนังสือตัวอย่าง 3-4 เล่ม - แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน (หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 4) 	<p>Task 6</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนได้ศึกษาถึงวิธีการที่จะเลือกหนังสือ - นักเรียนต้องค้นหาซื้อหนังสือที่ออกจะอ่าน หรือต้องการเป็นเจ้าของ โดยการค้นหาจากห้องสมุด / สอบถามจากเพื่อนๆ - บันทึกวิธีการเลือกหนังสือ ลงในบันทึกของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - นำหนังสือตัวอย่างมาให้ให้นักเรียนดูสัก 3-4 เล่ม และถามนักเรียนว่านักเรียนจะเลือกซื้อเล่มใด โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกมาพูด 2-3 คน - หลังจากที่นักเรียนอภิปรายแล้ว ครูก็แนะนำวิธีการเลือกซื้อหนังสือ ควรทำอย่างไร เช่น <ol style="list-style-type: none"> 1. ดูจากปกหน้าและปกหลัง 2. ดูจากชื่อผู้แต่ง 3. ดูจากเรื่องย่อที่เขียนไว้ที่ปกหลัง 4.ให้อ่าน 1-4 หน้า ถ้าคิดว่าตอบให้เลือกไว้สัก 4-5 เล่ม และเลือกให้เหลือเล่มที่ชอบที่สุด - อธิบายถึงวิธีการที่จะนำนักเรียนไปซื้อหนังสือ ราคาหนังสือที่นักเรียนจะเลือกซื้อโดยให้ซื้อคนละ 100 บาท 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วกรอกบันทึกของครู 2. ศึกษาผลงาน แล้วกรอกแบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของนักเรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
		<p>กำหนดเวลาในการอ่าน 1-2 วัน เมื่อนำมาคืนก็ ลงชื่อคืนที่การ์ด และแขวนหนังสือไว้ที่ต้นไม้</p> <p>- ให้นักเรียนตั้งชมรม “นอนหนังสือ” และ ประกวดกันว่า หนังสือเล่มใดที่นักเรียนขี อ่านมากที่สุด</p>		

หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 5

Falling for good Books

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน												
16-17	<p>- เตรียมต้นไม้อาจลองไว้ให้นักเรียนได้แขวนแนะนำหนังสือ</p> <p>- การ์ดบันทึกการยืมหนังสือโดยขอแบบอย่างจากบรรณารักษ์</p> <table border="1" style="width: 100%; margin-top: 10px;"> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;">ผู้แต่ง</td> </tr> <tr> <td colspan="3" style="text-align: center;">ชื่อเรื่อง</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">ว.ค.ป.</td> <td style="text-align: center;">ผู้ยืม</td> <td style="text-align: center;">วันส่ง</td> </tr> <tr> <td style="height: 40px;"></td> <td></td> <td></td> </tr> </table> <p style="margin-top: 10px;">- แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน (หน่วยการเรียนรู้การสอนที่ 5)</p>	ผู้แต่ง			ชื่อเรื่อง			ว.ค.ป.	ผู้ยืม	วันส่ง				<p>Task 8</p> <p>- ให้นักเรียนแต่ละคนออกอภิปรายถึงหนังสือของตนเองว่าสนุกอย่างไร เพราะเหตุใดถึงเลือกซื้อ โดยเขียนลงในกระดาษและติดไว้ที่ด้านหลังของหนังสือและถ้าเพื่อน ๆ อยากอ่านจะอ่านได้ที่ไหน</p> <p>- นักเรียนทุกคนติดการ์ดขอยืมหนังสือไว้ด้านหลังของ หนังสือของตนเองทุกเล่มเพื่อที่เวลาเพื่อนยืมอ่านจะได้ลงชื่อบันทึกไว้ว่าใครอ่านบ้าง</p> <p>- ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนอ่านโดยต้องลงชื่อไว้ในการ์ดยืมและมี</p>	<p>- ครูเตรียมสถานที่และเตรียมทำบรรณพถุภย (คือต้นไม้อาจลอง) โดยนำภาพที่ถ่ายจากหนังสือของนักเรียนแต่ละคนติดบนใบไม้และนำไปแขวนเป็นตัวอย่าง</p> <p>- ให้นักเรียนออกมาแนะนำหนังสือทีละคน โดยแสดงหนังสือของตนเองให้เพื่อนได้ดู หลังจากนั้นนำไปแขวนไว้ที่ต้นไม้อีกและให้แลกเปลี่ยนอ่าน (ตัวอย่างแนะนำหนังสือ)</p> <p>- ครูที่ปรึกษาตรวจสอบว่าหนังสือเล่มใดที่เป็นที่นิยมอ่านของนักเรียน โดยดูจากการลงชื่อยืมหลังหนังสือ</p>	<p>1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและกรอกบันทึกของครู</p> <p>2. ศึกษาผลงานของนักเรียนและกรอกแบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน</p> <p style="margin-top: 10px;">หมายเหตุ</p> <p>- มีหนังสือบางเล่มที่ยากและไม่มีภาพทำให้นักเรียนไม่ค่อยยืมอ่าน</p> <p>- ให้อภิปรายกับนักเรียนที่ซื้อว่าถ้ากลับไปซื้อใหม่จะซื้อเล่มนี้หรือไม่</p> <p>- สรุปความสนใจของนักเรียนหลากหลาย หนังสือเด็กนิยมน่าอ่านมากที่สุด</p> <p>1.....</p> <p>2.....</p> <p>3.....</p>
ผู้แต่ง																
ชื่อเรื่อง																
ว.ค.ป.	ผู้ยืม	วันส่ง														

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

English Through the internet

ชั่วโมงที่	สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า	กิจกรรม- บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของครู	การวัดพัฒนาการของผู้เรียน
18-20	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อนักเรียน 3 คน - เปิดเข้าระบบ Internet web site www.l.ycos.com - บัตรสมาชิก Internet Fan Club - จะพบเอกสาร English 2000 com. - จะพบเอกสาร vocabulary เป็นหน้าต่าง - พบเอกสาร Thivp 1. - แบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน (หน่วยการเรียนรู้ที่ 6) - แบบประเมินตนเอง (นักเรียน) - แบบวัดแวนนักแปลและล่าม (post-test) - ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - เปิด Computer ในโปรแกรม Internet โดยพิมพ์ที่ Address Toolbar ด้วย web site www.l.ycos.com - พิมพ์คำว่า English Zone ลงในหน้าต่างที่จะใช้ในการ Search For English Zone (ดูเอกสาร 6.1) - click 2 จะพบ Welcome to the English Zone - click ในสัญลักษณ์ vocabulary - click ในสัญลักษณ์ Thivp 1 Easy - click ใน box เพื่อ click เอาคำที่ตรงกับภาพให้ถูกต้องทั้งหน้า (15 ภาพ) - Click ที่สัญลักษณ์ Check เพื่อตรวจคะแนนและความถูกต้องของตัวเลือกต่าง ๆ ถ้าปรากฏสัญลักษณ์ ให้ click ที่ เพื่อเลือกคำไปบรรยายภาพใหม่ให้ถูกต้องแล้ว click ที่ check จนกว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องทุกคำ 	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำวิธีการเข้า Internet - แนะนำการพิมพ์ web site ที่ Address Toolbar ด้วย www.l.ycos.com - ให้นักเรียนพิมพ์ข้อความในหน้าต่าง search for ด้วยคำว่า English Zone - สนทนาถามตอบเกี่ยวกับสัญลักษณ์ในหน้าต่าง English Zone ว่าสนใจจะฝึกศัพท์อะไร - สนทนาถามตอบถึงผลการได้คะแนนและการแก้ไขคำผิด ให้นักเรียนตั้งชมรม Internet Fan Club โดยไปรวมเพื่อน ๆ นอกโครงการมาเปิด Internet ทำแบบฝึกโดยครูจะเปิดเครื่องให้ทุกวัน ระหว่าง 7.30-8.00น.และ 15.30-17.00น. - ให้นักเรียนกรอแบบวัดแวนนักแปลและล่ามที่อยู่ท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและกรอกบันทึกของครู 2. ศึกษาผลงานของนักเรียนและกรอแบบวัดพัฒนาการของผู้เรียน 3. ให้นักเรียนกรอแบบวัดแวนนักแปลและล่ามอีกครั้ง แสดงเปรียบเทียบผลพัฒนาการของนักเรียนก่อนเข้าโครงการ 4. กรอแบบวัดแวนนักแปลและล่าม และทำตารางวัดพัฒนาการ 5. ทำข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนดูแบบสร้าง profile ของเด็ก 6. ให้นักเรียนกรอแบบประเมินนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมายเหตุ - ให้นักเรียนบันทึกความรู้สึก ประสพการณ์และคะแนนที่ได้ในการบันทึกนักเรียน

แบบประเมินตนเอง How good are you at English?

	How good are you at English?	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1	ความจำดี ชอบจดและจำศัพท์สำนวนในภาษา			
2	ชอบเล่นเกมถอดรหัส ปริศนาอักษรไขว้ scrabble Target Puzzle			
3	ถ้าเห็นคนต่างชาติ จะชอบเข้าไปคุยด้วย			
4	ชอบเปิดพจนานุกรม หรือหาหนังสือสอนภาษามาอ่าน			
5	ชอบร้องเพลงภาษาอังกฤษ เลียนเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา			
6	ชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ แล้วจดบันทึกสิ่งที่ไพเราะหรือซึ่งลงในสมุดบันทึก			
7	ชอบ จดโน้ต บันทึกสำนวน วลี ประโยคที่ชอบ			
8	หาโอกาสเรียนภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ เช่นทีวี เทป วิดีโอ ภาพยนต์อื่น เทอเนต			
9	รู้จักใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาแก้ปัญหาเวลาสื่อความหมายกับคนต่างชาติไม่ได้			
10	เดาเก่ง ไม่วิตกถ้าไม่รู้คำทุกคำ			
11	เวลาพูดภาษาอังกฤษ จะเลียนเสียงให้เหมือน			
12	ไม่อายที่จะใช้ภาษาอังกฤษกับคนต่างชาติต่อหน้าคนอื่น			
	คะแนนที่ได้
	คูณด้วยน้ำหนักคะแนน			
	รวมคะแนนที่ได้
	<input type="checkbox"/> 24 -36 คะแนน ใช่แล้ว ล้ำม่น้อย	x3	x 2	x 1
	<input type="checkbox"/> 12-24 คะแนน น่าจะใช้			
	<input type="checkbox"/> ต่ำกว่า 12 คะแนน ไม่ใช่			

โรงเรียนไพฑูริศึกษา
โครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รูป

.....
ข้อมูลส่วนตัว

ชื่อ ดช./คณ.....นามสกุล.....
วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....ปี.....เดือน.....ชั้นเรียน..ป.....
โรงเรียน.....ที่ตั้ง.....
.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
บิดา.....อาชีพ.....พี่น้อง.....คน
รูปถ่าย
มารดา.....อาชีพ.....พี่น้อง.....คน
ที่อยู่เลขที่.....หมู่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัส.....

2) คะแนนสะสมประถมปีที่ 2

หมวดวิชา	ลำดับความชอบ	ภาคเรียน 1	ภาคเรียน 2	คะแนนเฉลี่ย
ภาษาไทย				
คณิตศาสตร์				
ภาษาอังกฤษ				
ส.ป.ช.				
ก.พ.อ.				
ส.ล.พ.				

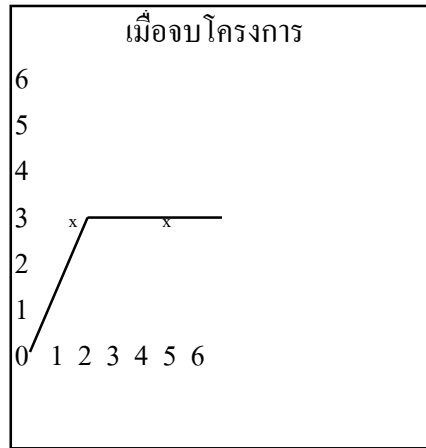
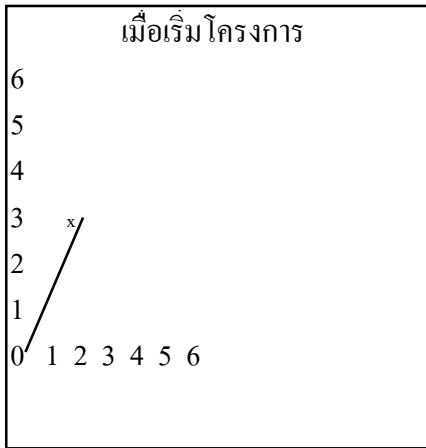
3) ความสามารถพิเศษ

4) รางวัลหรือทุนการศึกษาที่เคยได้รับ

..... จาก.....
..... จาก.....

5) ความสามารถพิเศษทางการภาษา

ระดับความคิด



ตัวอย่างคำถามที่ตั้ง

.....
.....

อัตราความเร็วในการอ่าน

เมื่อเริ่มโครงการ คำ/นาที เมื่อจบโครงการ คำ/นาที

.....
.....
.....
.....

บันทึกของครู

.....
.....
.....
.....

ข้อสังเกต

.....
.....

แบบ 3.1.3 อนุทินของนักเรียน
โครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

.....

ชื่อ ชั้น

อนุทิน

1. กิจกรรมใดบ้างในโครงการที่นักเรียนสนใจหรือประทับใจ

.....
.....
.....

2. ประเด็นที่นักเรียนประทับใจ มีรายละเอียดอย่างไร

.....
.....
.....

3. สิ่งที่กล่าวในข้อ 2 นักเรียนมีความคิดอย่างไรกับงานชิ้นนี้

.....
.....
.....

4. นักเรียนมีความตั้งใจจะทำอะไรต่อไปหลังจากเสร็จโครงการนี้

.....
.....
.....

พัฒนาการ

พัฒนาการ	ความสามารถทางภาษา
<p>✓✓✓ มีพัฒนาการแล้ว ✓✓ กำลังพัฒนา</p> <p>✓ เริ่มจะพัฒนา</p>	
<p>1. ให้เครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้</p> <p style="padding-left: 40px;">การตั้งคำถาม</p> <p style="padding-left: 40px;">การใช้พจนานุกรม</p>	<p>ความเร็วในการอ่าน</p> <p>เมื่อเริ่มโครงการคำ/ นาที</p> <p>เมื่อสิ้นสุดโครงการคำ/ นาที</p> <p>ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษ.....คำ/ นาที</p>
<p>2. พัฒนาทักษะการอ่าน (ความเร็วในการอ่าน)</p>	
<p>3. พัฒนาทักษะการคิด 6 ระดับ</p> <p style="padding-left: 40px;">เริ่มโครงการ ระดับ</p> <p style="padding-left: 40px;">สิ้นสุดโครงการ ระดับ</p> <p style="padding-left: 40px;">คุณภาพ =</p>	<p>ความคิดเห็นของครู</p>
<p>4. รู้แหล่งแสวงหาความรู้ และมีความสามารถในการเลือกหนังสือ</p>	<p>หนังสือที่อ่านในภาคการศึกษานี้</p>
<p>5. มีความใฝ่รู้ ความรักการอ่าน</p>	
<p>6. มีความเป็นกัลยาณมิตร</p>	<p>จำนวนสมาชิกที่ยืมหนังสือที่แนะนำให้อ่าน.....คน</p>
<p>7. ความสามารถในการเขียนและพูดแนะนำหนังสือ</p>	

พัฒนาการ		ความสามารถทางภาษา
8. ฝึกการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ ความสามารถในการแต่งคำคล้องจอง การฝึก ความจำ การถอดรหัส การตีความ การใช้ความคิดเชิงตรรกะ การคิดเชิงเอนกนัย		ความเห็นของครู
9. ความสามารถในการสร้างสรรค์ กิจกรรมและเกมภาษา		ความเห็นของครูเกี่ยวกับคุณภาพของผลงาน รางวัลที่เคยได้

บรรณานุกรม

- จันทร์ฉาย แซ่ก้วย. (2530). *ภาษาแหวกแนวในทางประพันธ์ของ รงค์ วงษ์สวรรค์*.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ถ่ายเอกสาร.
- นිරนุช สำราญอาตม์. (2541). การวิเคราะห์ลักษณะและพัฒนาการของเวทภาษาโดยใช้กิจกรรมการ
เรียนรู้ด้วยตนเอง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี กุลละวณิชย์. (2523). "พลังงานภาษาแหวกแนว," ใน *ภาษาพิเนิจ*. หน้า 44-51.
- พัชรี สวนแก้ว. (2536). *จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย*. (เอกสารประกอบการสอน).
หน้า 86-89.
- เมคเกอร์, ซี. จูน. (2540). รูปแบบการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศ = Teaching Models in
Education of the Gifted. อารี สันหจวี แปล. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- 'รงค์ วงษ์สวรรค์. (2506). *เสเพลบอยบันทึก*. กรุงเทพฯ : ผดุงศึกษา.
----- (2511). *ใต้ถุนป่าคอนกรีต*. กรุงเทพฯ : ประมวล.
----- (2511). *เสเพลบอยชาวไร่*. กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น.
- ราตรี แสนอ้วน. (2541). *การศึกษาเปรียบเทียบภาษาแม่ของหลักสูตรการเรียนการสอนของหลักสูตร
ประเทศไทยกับประเทศอังกฤษกับความสอดคล้องของทฤษฎีการเรียนการสอนภาษา*. สาร
นิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิชา ทรวงแสง. (2521). *วิเคราะห์งานประพันธ์ของ 'รงค์ วงษ์สวรรค์*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2535). *เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง*. (คู่มือครู) ไม่มี
เลขหน้า.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2528). *ภาษากับการสอน*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพร ปัญญาเมกุล. (2541). *กรณีศึกษาการวิเคราะห์ลักษณะและกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน*.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- สมประสงค์ ปิ่นจินดา. (2518). *คู่มือการศึกษาวิชาพัฒนาการเด็ก*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). *แผนพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ*. หน้า 1-3, 8-9, 34-40, 69-74, 121-122.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). *รายงานการวิจัยประกอบการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ....ประเด็นการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ*. หน้า 7-8, 18-21, 109-112, 117-118,
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536). *รายงานการประเมินผลการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ*. หน้า 23-41, 119-120.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536). *รายงานผลการสัมมนาเรื่องแนวทางการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ*. ตำรา อธิษฐาน. (2532). ภาษาศาสตร์สำหรับครู. (เอกสารคำสอน).
- (2542) ความสามารถพิเศษทางภาษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อารี สัญหลวี (2540). *รูปแบบการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศ*. แปลจาก Teaching Model in Education of the gifted. แต่งโดย C.June Maker. กรมวิชาการ.
- อุษณีย์ โพธิสุข (2542) *สร้างรากฐานอัจฉริยภาพให้ลูกน้อย* สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- Alderson, J.C. et al. (1997). "Matainguistic Knowledge, Language Aptitude and Language Proficiency," in *Language Teaching Research*. Arnold.
- Andersen,R. (1976). *A Functional Acquisition Hierarchy Study in Puerto Rico*. New York : Paper presented at the 10 th annual TESOL Conference.
- Atwood, B.S. (1974). *Building Independent Learning Skills*. Palo Alto, Calif. : Education Today.
- Bailey, Jane M. (1996). "Literacy Development in Verbally Talented Children," in *Developing Verbal Talent*. VanTassel-Baska, Joyce, Johnson, Dana T.& Boyce, Linda Neal. p. 103-110. Boston : Allyn and Bacon.
- Barbe,W. & Renzulli,J. (1975). "A Model for the Analysis of Inquiry," in *Psychology and Education of the Gifted*. New York : Irvington.
- Bloom, B.S., ed *Taxonomy of Educational objectives : The Classification of Educational goals : Handbook 1 : Cognitive Domain*. New York. Longman, 1956.
- Brown, R. (1973). *A First Language*. Cambridge : Harvard Press.

- Bruce, L. (1979). *"The Acquisition of Grammatical Morphemes by Adult Students of Russian as a Foreign Language"*. MA Paper, Department of Linguistics, USC.
- Cazden, C. (1979). "Curriculum / Language Contexts for Bilingual Education," in *Language Development in a Bilingual Setting*. p.129-138. California : National Multilingual Multicultural Materials Development Center.
- Clark, B. (1992). *Growing up Gifted*, New York : Macmillan Colledge.
- Diana Bentley, et al. (1999). *The Really Practical Guide To Primary English*, Stanley Thorn (Publishers) Ltd. Cheltenham, UK.
- Della-Dora, D.& Blanchard, L.J. (1979). *Moving Toward Self-Directed Learning : Highlights of Relevant Research and of Promising Practices*. Alexandria, Va. : Association for Supervision and Curriculum Development.
- Development for Education and Children's Services. (1994). *Understanding Giftedness : a Guide to Policy Implementation*. p. 41-42.
- Development for Education and Employment. (1996). *The National Curriculum*. U.K..
- Eberle, B. (1974). *Classroom Cue Cards for Cultivation Multiple Talents : a Tool for Teachers Having Application at All Grade Levels and in All Content Areas*. Buffalo, N.Y. : D.O.K,
- Eills, K. and Durkin, M.C. (1972). *Teacher's Guide for People in Communities (The Taba Program in Social Studies)*. Menlo Park, Calif. : Addison - Wesley Publishing Co.
- Frank Schffwe publications Inc. (1990). *Mind Movers And Brain Teasers, Blackline Reproducibles*, California, California, USA.
- Fanselow, J. (1977). "The Treatment of Error in Oral Work," in *Foreign Language Annals 10 : p. 583-593*.
- Gallagher.J. (1985). *Teaching the Gifted Child*. Boston : Allyn and Bacon.
- Gardner,H. (1985). *Frames of Mind*. New York : Basic Books.
- Guilford, J.P. & Merrifield, P.R. (1960). *The Structure of Intellect Model : Its Uses and Implication*. Los Angeles : Psychological Laloratory.
- Hall, E. (1959). *The Silent Language*. Greenwich, Conn. : Faweett.
- Institute for Staff Development. (1971). *Hilda Taba Teaching Strategies Program*.Miami, Fla : Institute for Staff Development.
- Krashen, Stephen D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. Oxford : Pergamon Press.

- Krashen, S. et al. (1977). *Difficulty Order for Grammatical Morphemes for Adult Second Language Performers Using Free Speech*. TESOL Quarterly 11 : 338 -341.
- Laura Rose (1996). *Developing Intelligence Through Literature*, Zephyr Press, Tucson, Arizona USA.
- Linda Cambell, Bruce Cambell and Dee dickinson (1999). *Teaching and Learning through Multiple Intelligences*, Allyn and Bacon Massachusetts, USA .
- Linfors, Judith, Wells. (1987). *Children's Language and Learning*. London : Prentic-Hall International.
- Long, M. (1980). *Input, Interaction and Second Language Acquisition*. Dissertation Thesis, Ph.D. UCLA.
- Los Angeles Unified School district. (1998). *Gifted/tatented Programs Handbook*, Publication No. GC-141 Division of Instructional Service, Giftd / Talented Program.
- MacNamara, J. (1972). "Cognitive Basis of Language Learning in Infants," in *Psychological Review* 79 : p. 1-14.
- Owens, Robert E.Jr. (1992). *Language Development*. Third Edition. The United States of America : Macmillan.
- (1996). *Language Development*. Fourth Edition. The United States of America : Macmillan.
- Oxford, Rebecca L. (1990). *Language Learning Strategies : What Every Teacher Should Know*, New York : Newbury house.
- Parke, Beverly N. (1989). *Gifted Students in Regular Classrooms*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Parker, Frank. (1994). *Linguistic for Non-Linguist*. The United States of America.
- Reber, A. (1976). "Implicit Learning of Synthetic Language : the Role of Instructional Set," in *Journal of Experimental Psychology : Human Memory and Learning* 2 : p. 88-95.
- Renzulli, J. (1977). *The Enrichment Triad Model : a Guide for Developing Defensible Programs for the Gifted and Talented*. Mansfield : Creative Learning.
- Sally Boggeman, tom Hoerr and Christine Wallach (Ed) (1996). *Succeeding with Multiple Intelligences*, the New City School, Inc., St. Louis, Missouri USA
- Saussure, Ferdinand De. (1959). *Course in General Linguistics*. New York : McGraw-Hill Book.
- Susan Petreshene (1994). *Brain Teasers*, The Centre For Applied Research For Education, New York, USA.

Urban K.K. (1993). "Fosrtering giftedness" *International Journal of Educationl Research*, 19, 31-49.

Van Naerssen, M. (1981). Ph.D. Dissertation, Department of Linguistics, University of Southern California.

VanTassel-Baska, Joyce. (1996). "The Process of Talent Development," in *Developing Verbal Talent*. VanTassel-Baska, Joyce, Johnson, Dana T. & Boyce, Linda Neal. p.3- 22. Boston : Allyn and Bacon.

Williams, F.E. (1970). *Classroom Ideas for Encouraging Thinking and Feeling*. New York : D.O.K.

Zenita C Guenther (1995) "A Center for Talent Development" in *Brazil Gifted and Talented International*, vol. 10 No. spring 1995.

